

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

PROLETARYANIN

DEVRİMCİ SINIF PARTİSİ

19. MÜCADELE YILINDA

**AGİT YOLDAŞ
ÖLÜMSÜZDÜR!**

24 AĞUSTOS 2008 İSTANBUL

**AGİT YOLDAŞ
ÖLÜMSÜZDÜR!**

MÜCADELE BİRLİĞİ

**AGİT Y
ÖLÜM**

MÜCADELE

**YOLDAŞ
ÖLÜMSÜZ**

"Gel Yüreğim
Bil Çözümler
Ve İhtiyaçlarımızı
Tepelerden
Söylüyor"

**SİBEL SOY
ÖLÜMSÜZ**

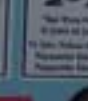
"Gel Yüreğim
Bil Çözümler
Ve İhtiyaçlarımızı
Tepelerden
Söylüyor"

"Gel Yüreğim
Bil Çözümler
Ve İhtiyaçlarımızı
Tepelerden
Söylüyor"

"Gel Yüreğim
Bil Çözümler
Ve İhtiyaçlarımızı
Tepelerden
Söylüyor"

"Gel Yüreğim
Bil Çözümler
Ve İhtiyaçlarımızı
Tepelerden
Söylüyor"

"Gel Yüreğim
Bil Çözümler
Ve İhtiyaçlarımızı
Tepelerden
Söylüyor"

"Gel Yüreğim
Bil Çözümler
Ve İhtiyaçlarımızı
Tepelerden
Söylüyor"

"Gel Yüreğim
Bil Çözümler
Ve İhtiyaçlarımızı
Tepelerden
Söylüyor"

"Gel Yüreğim
Bil Çözümler
Ve İhtiyaçlarımızı
Tepelerden
Söylüyor"

"Gel Yüreğim
Bil Çözümler
Ve İhtiyaçlarımızı
Tepelerden
Söylüyor"

"Gel Yüreğim
Bil Çözümler
Ve İhtiyaçlarımızı
Tepelerden
Söylüyor"

DEVRİMCİ MÜCADELENİN MARKSİST ÖNDERLİKTE GELİŞMESİ

Sınıf çelişkilerinin yoğunlaşması, sınıf savaşımının yoğunlaşmasına yol açıyor. Devrimci hareket bu temele dayanarak ve bu temelden beslenerek durmadan büyüyüp güçleniyor. Devrimci hareketin büyümesi ve güçlenmesi demek, sınıflar arasındaki güç dengesinin emekçi kitleler lehine değişmesi demektir.

Proletaryayla burjuvazi arasında 40 yıldır çok şiddetli olarak süren sınıf savaşımı, çeşitli dönemler büyümesini devam ettirmiş; sınıflar arası güç dengesi bu süre içinde halk kitlelerinin durumunu güçlendirecek şekilde değişmiştir. Bu dönemlerden biri, 68'le başlar ve 71 devrimci devrimci mücadeleleriyle daha ileri boyutlar kazanır. Bu dönem, devrimci mücadelenin ilk dönemidir. İlk dönemde, hareket hem niceliksel olarak büyür, hem de niteliksel olarak. Mücadeleye katılan kitlelerin sayısı her gün hızla büyürken, devrimci mücadele örgütlü nitelik kazanır.

Tekelci burjuvazi, devrimci hareketin büyümesini ve güçlenmesini 12 Mart Askeri Faşist Darbesiyle durdurmaya çalışmıştır. Burjuvazi, devrimci mücadelenin gelişmesini, büyük bir saldırıyla, korkunç bir vahşetle, geçici bir süre için bastırabilir, ancak onu tamamen yok edemez. Burjuvazinin gerici zoru, devrimi yaratan nesnel koşulları ortadan kaldıramaz. Her türlü burjuva şiddet, tersi bir durum yaratır; kitleler üstünde uygulanan gerici şiddet sonucu, kitlelerin ekonomik yaşamı çok daha kötüleştirdiğinden, politik durumu da aynı şekilde iyice

kötüleştirdiğinden, sınıf uzlaşmazlıkları iyice derinleşir ve bu da devrim koşullarının daha da olgunlaşmasına yol açar.

Devrimci hareket, 73'ten sonra tam bir patlama gösterdi. Hareket hızla büyümeye ve güçlenmeye başladı. Devrimci mücadele, yeniden bir yükseliş içine girdi. Genelde halk hareketi ve özelde de devrimci hareket kısa sürede büyük bir gelişme gösterdi. Hareketin güçlenmesiyle birlikte, yeni mevziler ele geçirilmeye başlandı. Her yeni mevzi, hareketin daha ileri bir konumda devam etmesini getirdi.

Öte yandan, tekelci sermayenin tüm ekonomik gücü elinde toplama yönelimi ve ekonomik kriz sonucu geniş halk yığınlarının mülksüzleşmeleri ve sefalete itilmeleri karşısında, tekelci egemenliğe karşı eyleme yönelmeleri, devrimin olanaklarını artırmış ve kitle temelinin genişletmiştir. Devrimci hareket yıkıma uğrayan kitlelerin eylemleri ve desteğiyle, kitle gücünü sürekli genişletmiştir. Devrimci hareket gerek kitle gücü yönünden, gerek bilgi ve örgütlenme yönünden önceki dönemi her bakımdan aşmıştır. Tüm bu gelişmelerin sonunda sınıflar arasındaki güç dengeleri, yeniden emekçi kitlelerin lehine değişmeye başladı. Tekelci sermaye değişen güçler dengesini 12 Eylül Askeri Faşist Darbesi ile kendi lehine değiştirmeye çalıştı. Ancak devrimi yaratan koşullar, devrimci hareketin bastırılmasına rağmen, 12 Eylül koşullarında olgunlaşmaya devam etti.

12 Eylül'de kesintiye uğramadan süren devrimci komünist hareket, 80 sonlarında işçi sınıfının başlattığı mücadele atağıyla birlikte güçlü bir konuma geldi. Aynı süreçte, Kürt halkı büyük bir mücadele dalgası başlattı. Bu dönemde yükseliş çizgisinde gelişen işçi sınıfının devrimci mücadelesi ve Kürt halkının özgürlük mücadelesi, aynı ve ortak düşmana karşı yöneldiği için 12 Eylül'le emekçi halkların aleyhine değişen güçler dengesini yeniden değiştirebilmiştir. Proletaryayla kapitalistler arasındaki sınıflar güç dengesinin, proletarya-

Proletaryayla kapitalistler arasındaki sınıflar güç dengesinin, proletaryanın ve dolayısıyla emekçi halkların lehine değişmesi, bir süreçtir.

Devrimci hareket büyüdükçe ve güçlendikçe, bu güç dengesi emekçilerin lehine değişmeye başlar, ancak bu değişimin büyük ölçüde gerçekleşmesi, sürecin devrimci bir süreç olarak devam etmesine bağlıdır.

Yani olmuş bitmiş bir durum yok; süreç devam ediyor. Tekelci sermaye ve onun faşist devleti açısından temel sorun, her

defasında daha büyük bir şiddet

uygulayarak, geçmişte yapılan vahşeti kat be kat aşan büyük vahşetlere girilerek bu süreci

devrimci bir süreç olarak kesintiye uğratmak, önünü kesmektir. Ancak, proletaryanın sınıf savaşımı öylesine

ileri bir düzeye çıktı; devrimci hareket öylesine dayanıklı, savaşan bir

nitelik kazandı ki, hiçbir burjuva şiddet, günbegün keskinleşen bu devrimci süreci kesintiye

uğratamıyor. Bunu başarmak için giriştiği her saldırı, hemen halk kitlelerinin daha büyük devrimci eylemleriyle yanıtlanıyor.

Başyazı

nın ve dolayısıyla emekçi halkların lehine değişmesi, bir süredir. Devrimci hareket büyüdükçe ve güçlendikçe, bu güç dengesi emekçilerin lehine değişmeye başlar, ancak bu değişimin büyük ölçüde gerçekleşmesi, sürecin devrimci bir süreç olarak devam etmesine bağlıdır. Yani olmuş bitmiş bir durum yok; süreç devam ediyor. Tekelci sermaye ve onun faşist devleti açısından temel sorun, her defasında daha büyük bir şiddet uygulayarak, geçmişte yapılan vahşeti kat be kat aşan büyük vahşetlere girilerek bu süreci devrimci bir süreç olarak kesintiye uğratmak, önünü kesmektir. Ancak, proletaryanın sınıf savaşımı öylesine ileri bir düzeye çıktı; devrimci hareket öylesine dayanıklı, savaştan bir nitelik kazandı ki, hiçbir burjuva şiddet, günbegün keskinleşen bu devrimci süreci kesintiye uğratmıyor. Bunu başarmak için giriştiği her saldırı, hemen halk kitlelerinin daha büyük devrimci eylemleriyle yanıtlanıyor.

Proletaryayla kapitalistler arasındaki zorunlu tarihi çatışma tüm olgularıyla, bu topraklarda da yaşanıyor. Sınıf mücadelesi iç savaş biçimini aldı. Karşıt saflarda mevzilenen güçler, tüm bu yıllar boyunca birbirlerine ateş açtılar. Açılan ateş, kırk yıl boyunca tarihin itici gücü oldu. Tarih, çok çeşitli ve çok yoğun olaylarla ilerledi. Yakın dönemin tarihi, ancak bu çok zengin olgular temelinde kavranabilir. Ortaya çıkan olgular, aynı zamanda, sürecin bundan sonra hangi gelişmelere gebe olduğunu da bize gösteriyor. Süreç, önceki olayları geride bırakacak denli daha büyük çatışmalara gebe. Kapitalist düzen, karşıtına dönüşmeye gebe. Sistemin çelişkili evrimi, bir devrimi zorunlu olarak gündeme getirmekte. Nicelik, niteliğe dönüşme evresinde. Tarihsel süreç böylesine yoğun, devrimci.

Tekelci sermayenin egemenliği altında, emekçi kitlelerin ekonomik ve politik mücadelesi çok daha güç hale geliyor ve her gün çok daha güçleşmektedir. Bu şartlar altında, emekçi kitlelerin yaşam koşullarının çok daha kötüleşeceği ve kötüleştiği de tartışmasız bir gerçektir. Tekelci kapitalizm, kapitalizmin varolan çelişkilerini iyice keskinleştirir, öne çıkarır. Kapitalizmin evrimi, temelindeki uzlaşmazlıkların derinleşmesi demektir. Yani bu demektir ki, sınıf çatışmaları daha da bir şiddetlenecektir. Varolan tarihi koşullar altında işçi sınıfının ve dolayısıyla insanlığın kurtuluşuna giden yol, yalnızca zora dayalı devrimle açılabilir. Proletaryanın toplumsal devrimi, uzlaşmaz çelişkilerin çözümüdür.

Kapitalist düzenin kendisi, bu düzenin gelişmesi, emekçileri ayaklanmalara hazırlamaktadır. Sürekli artan hayat pahalılığı, kitlelerin hayat pahalılığı dolayısıyla belli bir düzeyin altında yaşayabilmesinin olanak-

sızlığı, onları zorunlu olarak ayaklanmalara itmektedir. İşçilerin yaşamı ve halk kitlelerinin yaşamı gün gün bozulmakta ve kötüye gitmektedir. Hiçbir emekçi bu durumu artık daha fazla kabul etmeyeceğine göre kapitalist düzene karşı ayaklanma, koşulları doğmuş olan yeni bir topluma geçme ve yepyeni bir yaşam kurmak için mücadeleye girme onlar için gerçek kurtuluş yoludur.

Emekçi halk kitlelerinin kapitalist düzene yönelik her hareketi, her eylemi, burjuvazinin şiddetli ve vahşi saldırılarıyla karşılaşılıyor. Burjuvazinin sınıf ayrıcalıklarını ve tekelini korumak için başvurmayaacağı şiddet yoktur. Bu şartlarda, kitlelerin egemen güçlerle çatışmaya girmesi, sınıf savaşımının devrimci biçimler alması kaçınılmazdır. Sınıf savaşımı Türkiye ve Kürdistan'da on yıllardır şiddetli çatışmalar biçiminde sürüyor. Tekellerin egemenliğiyle birlikte mücadele, devrimci bir nitelik almıştır. Tekelci egemenlikle birlikte, emek-sermaye çatışması en üst düzeye çıkar. Tekelci kapitalizm, emek-sermaye arasındaki çelişkinin çözüme bağlanacağı; proletaryayla burjuvazi arasındaki savaşımın karara bağlanacağı bir gelişme aşamasıdır.

Devrimci mücadele her yükselişe geçtiğinde, tam bu sıra bir takım gruplar ortaya çıkar ve "proletaryanın öncüleri" oldukları iddiasında bulunurlar. Böyleleri 70'lerde de vardı, ama 12 Eylül'de sınıf içinde hiçbir varlık gösteremediler. Örgütlenmedeki amatörlikleri ve dağılıp giden yapılarıyla proletaryaya hiçbir güven vermediler. Şimdi yine böyle gruplar, emekçi hareketinde boy göstermeye başladı. Bugüne değin, en çetin dönemde ortalıkta görünmeyen, faşist devletin yaptığı katliamlar karşısında hiç ses çıkarmayanlar, devrim sınırsız özveri gerektirdiği halde bunu hiçbir zaman göze alamayanlar, sınıf devrimci mücadelenin yarattığı ortamdan yararlanıp işçi sınıfı hareketinde, söz sahibi olmak için görünmeye başladılar.

Bu tip grupların mücadelenin en zor döneminde, hareketin en kritik anında mücadelenin saflarını terk edecekleri açıktır. Bu nedenle, devrim yeni bir yükseliş çizgisine girdiğinde, bu devrimci mücadele dalgasının hangi önderlik altında gelişeceği, mücadelenin geleceği açısından çok önemlidir.

Devrimci mücadelenin, devrimci marksistlerin, Leninist Parti'nin öncülüğünde gelişmesi için, Leninistlerin, sınıf savaşımının her alanında etkin olması gerekiyor. Bu etkinliğin tam olarak ortaya konabilmesi, varolan tüm güçlerinin en iyi biçimde, en verimli ve en aktif biçimde harekete geçirilmesine bağlıdır.

C.DAĞLI

Kapitalist düzenin kendisi, bu düzenin gelişmesi, emekçileri ayaklanmalara hazırlamaktadır. Sürekli artan hayat pahalılığı, kitlelerin hayat pahalılığı dolayısıyla belli bir düzeyin altında yaşayabilmesinin olanaksızlığı, onları zorunlu olarak ayaklanmalara itmektedir. İşçilerin yaşamı ve halk kitlelerinin yaşamı gün gün bozulmakta ve kötüye gitmektedir. Hiçbir emekçi bu durumu artık daha fazla kabul etmeyeceğine göre kapitalist düzene karşı ayaklanma, koşulları doğmuş olan yeni bir topluma geçme ve yepyeni bir yaşam kurmak için mücadeleye girme onlar için gerçek kurtuluş yoludur.

KAFKAS SAVAŞI ÜZERİNE

“Yeni Dünya Gücü: Rusya” yazısı Gürcistan’ın Güney Osetya’ya saldırmasından önce kaleme alınmıştı. Büyük bir isabetle Rusya’nın doğruluğunu ve bunun iktisadi-toplumsal altyapısını ele alıyordu yazı. Savaş patlak verdiğinde, sözkonusu yazıyla okurlarımıza işin arka planını gösterme imkanımız oldu. Aynı günlerde Fidel Castro “Piyasaya Feda Edilen Piyon Askerler” başlığıyla bir yazı kaleme alıyordu. (Bu sayımızda bu yazıyı okuyabilirsiniz).

Daha savaşın ilk gününden itibaren web sayfamızda hem yukardaki makalelere yer vererek, hem de anlık gelişmeleri duyurarak okurlarımıza bakış açımızı yansıtmaya çalıştık. Emperyalist dünyanın tüm gerçekleri başaşağı çevirdiği medya bombardımına karşı, farklı kanallardan bilgiler derleyerek sunduk okurlarımıza. Savaşın diğer ucundan, Rusya basınından (Pravda, Russia Today, Itar Tass...) haberler geçtik.

Bizim sosyalist basına gelince... Genel olarak ilk günlerde savaş haberini atlamayı yeğledi. Savaşın bir tarafı, ABD’nin has adamı, Beyaz Saray’ın kuklası, “İngilizce’yi Bush’tan daha iyi konuşan adam” Saakaşvili gericiliği idi. Saakaşvili’nin arkasında başta ABD olmak üzere emperyalistler, İsrail, Türkiye vardı. Bu gerçek, tüm dünyanın bildiği sırlardan biriydi. “Gül devrimi” dedikleri Soros darbesiyle yönetime gelen bu aşığılık rejim, ipliği daha baştan pazara çıktığı için, kimse tarafından savunulamazdı. Burjuva camia bile Saakaşvili’nin ardında duramadı. Sosyalist basının genel olarak sessiz durmasının sebebi bu muydu acaba?

Rusya sözkonusu olduğunda, ortaokul kitaplarından ezberlenmiş “sıcak denizlere inme” meselesiyle beyni dumura uğratılmış bir toplumda “Rus yayılcılığı” kolay kabul edilen bir düşünce. Sosyalist saflarda tüm “anti-Sovyetik” gruplarda bu düşünce yer etmiş durumda. Ve uluslararası kamplaşmalarda bu düşüncenin etkileri hemen ortaya çıkıyor. Hatta bu durum, neredeyse bir “Slavofoby” durumuna yükselmiş bulunuyor. Bunun en son örneğini Yugoslavya’nın parçalanması ve Kosova olaylarında yaşadık.

Savaşın Gürcistan tarafı kesinlikle savunulamayacak durumda. Peki ya Rusya? İşte sosyalist çevreleri zora sokan durum buydu. Kimileri bu zorluğu “emperyalist savaş” sözleriyle “aşıverdi”. Oysa düpedüz burjuva basından alınan bu kavramı kullananların, her şeyden önce, savaşan tarafların (ABD ve Rusya) her ikisinin de emperyalist olduğunu ortaya koymaları gerekiyordu. İşte yukardaki kökleşmiş önyargılar, genlere işleyen düşünce biçimi, burada ortaya çıkıyordu. “Yeni Dünya Gücü: Rusya” yazısı, bu açıdan önemli bir perspektif sunmaktaydı. Tabii yararlanmasını bilenlere!

Fidel yoldaşın yazısı da aynı şekilde önemli bir perspektif sunuyor. Keza Gürcistan ve Rusya’dan çeşitli komünist partilerin yayımladıkları bildiriler de benzer doğrultudadır. Eleştirinin sivri okları Saakaşvili üzerinden emperyalizme yöneltilmiştir. Rus karşı-devrimci iktidarından yana olmadan da bu eleştiri yapılabilir ve

yapılmalıdır. Tek doğru devrimci tutum da budur.

Emperyalist İkiyüzlülük

Bu savaş süresince öyle çok ironik durum yaşandı ki... Daha dün Yugoslavya’ya tonlarca bomba yağdıran, acımasızca katliamlar yapan, Kosova’yi “uyuşturucu, beyaz kadın ve silah ticareti cenneti” haline getirerek “bağımsızlaştırın” emperyalistler ve onların yardımcıları, Gürcistan sözkonusu olunca “egemen ülke” kavramlarına sarılmaya başladılar. Bu “egemen ülke” nedense, Yugoslavya’ya tam teslimiyeti dayattıkları “Rambouillet Şatosu”nda akıllarına gelmemişti. Irak’a bombalar yağdırırken, yaklaşık 1 milyon insanı öldürürken akıllarına gelmemişti. Şimdi İran’a saldırmak için fırsat kollarken de akıllarına gelmiyor tabii. Hiçbir midenin kaldıramayacağı yalanlar sıralanıp duruyor emperyalistler tarafından. (Bu arada Türkiye’yi unutmamak gerek. Kosova’nın “bağımsızlık ilanı”nı ilk tanıyan Ankara’nın, “Gürcistan’ın toprak bütünlüğü” diye tepinip durmasına ne demeli!)

Bir başka gariplik, ABD’nin Gürcistan’a “insani yardım” için güdümlü füze taşıyan savaş gemisi göndermesiydi! Daha önce 5 adet C-17 ABD askeri nakliye uçağı inmişti Tiflis’e. Kargosu belli olmayan 5 askeri kargo uçağı! Aynı günlerde Saakaşvili’nin biraz ahmakça “havaalanlarımızı ve limanlarımızı ABD askerleri koruyacak” açıklaması (ki Beyaz Saray apar topar yalanladı!), sözkonusu kargoların ve “insani yardım”ın ne olduğunu yeterince ortaya koymuyor mu?

Yalanlar ve Gerçekler

Utanmazlığın böylesi! Gürcistan Başkanı Saakaşvili, Güney Osetya’nın başkenti Şinvali’nin yerle bir edildiği saldırının emrini veren kendisi değilmiş gibi, kenti Rus birliklerinin yıktığını söylüyor. (Üstelik bu saldırıdan birkaç saat önce televizyonda boy gösterip Güney Osetya ve Abhazya’ya en geniş özerklik sözleri veriyordu Saakaşvili. Ve aynı saatlerde birlikleri Şinvali’ye saldırının son hazırlıklarını yapıyordu.)

Sanki 7-8 Ağustos gecesi Şinvali’ye yağın obüs ve top mermileri, katyuşa roketleri; Şinvali semalarından ölüm yağdıran saldırı helikopterleri Gürcistan’a ait değilmiş gibi... Sanki aynı gecenin sabahında kente girerek kenti yağmalayan, kent sakinlerini yurdundan etmek için özel çaba harcayan (“demografik değişim”) ABD, İsrail ve Türkiye tarafından eğitilen Gürcü birlikleri değilmiş gibi... Sanki 24 saat içinde 1500 insanı öldüren, (Eston, Ukrayna, ABD ve Uzak Doğulu paralı askerlerle ve NATO silahlarıyla desteklenen) Gürcü birlikleri değilmiş gibi... Beyaz Saray’ın “has adamı” Saakaşvili, Şinvali’yi yıkanın Rus birlikleri olduğunu söylüyor!

Emperyalist propaganda makinesi aynı yalanları yayıp duruyor. Örneğin Pravda’nın haberine göre, Şinvali’de 12 yaşında bir

kız ve halası ile röportaj yapan American News televizyonu, canlı yayında kızın anlattıklarına iki dakika tahammül edebiliyor. Gürcü saldırısının yarattığı yıkımı anlatmakta olan bu küçük kızın konuşması daha ikinci dakika dolmadan derhal kesiliyor. Çünkü anlatılanlar, emperyalist medyanın sunduğu “Rus saldırıganlığı” yalanını boşa çıkarmaktadır. Bu nedenle yayımlanmamalıdır. Benzer bir olay Sky News’ün haberlerinde gündeme geliyor. Rus televizyonlarından alınan görüntüleri spiker yorumluyor. “Rus saldırıganlığı”nı yerden yere vuruyor. Oysa görüntülerdeki konuşmalar arka plandan duyulmaktadır. Rusça ve Osetçe olan konuşmalar, spikerin söylediğinin tam tersini anlatmaktadır. Ama ne gam! Nasıl olsa Amerikan yurttaşları Rusça ve Osetçe bilmiyorlar! Öyleyse Gürcü saldırılarından zarar gören insanların mahzun görüntüleri ve yakınmaları pekala “Rus saldırıganlığı”nın kanıtı olarak sunulabilir! Emperyalist propaganda bakanlığı işte böyle çalışıyor.

Ama bizzat “İnsan Hakları Gözlemcileri” Saakaşvili’nin iddialarını yalanlıyor. “Bati”nin kendi kuruluşları “Rus saldırıganlığı” mitini boşa çıkarıyor. Gözlemler, çatışma bölgesinde “saldırılan” olanın, savaş suçları işleyenin, Saakaşvili rejimi olduğunu gösteriyor. İnsan Hakları Örgütü üyesi Tatyana Lukşena “Şinvali’den yeni dönmüştüm ki, Saakaşvili’nin CNN’deki yorumlarından şaşkınlığa düştüm. Saakaşvili Şinvali’nin Rus birliklerince yıkıldığını söylüyordu. Oysa İnsan Hakları Örgütü asla bu türden bir kamuta sahip değil” diyor. (RussiaToday) Yani Saakaşvili’nin “işkembeyi kübradan attığını” söylüyor.

Yaşanan gerçeğin hiçbir şekilde halklara ulaşması istenmiyor. Yalanlardan kurulu bir dünyada, ancak yalanlara dayanarak ayakta kalmaya çalışıyorlar. Bunun örnekleri sayısız denecek kadar çok. Burjuva medya dışında haber kaynaklarına bir göz atmak yeter bunun için.

ABD Umdüğünü Bulamıyor

Rusya’nın hızlı refleksi ABD planlarını altüst etti. ABD bir anda bölgedeki has adamını kaybetme noktasına geldi. Doğal olarak karşı hamleler geliştirdi. Gerilim sürekli tırmandı.

Savaşın ilk günlerinde BM Güvenlik Konseyi’nde konu tartı-

ılırken ABD temsilcisi Rus temsilcisi Çurkin’e “Gürcistan’da rejim değiştirmeyi mi amaçladıkları”nı soruyordu. Çurkin’in yanıtı “rejim değişikliği Amerikan icadıdır” oldu. Gerçeğin böylesine sert bir şekilde suratlarına çarpılması kuşkusuz ABD’liler için pek alışılmadık bir durum!

ABD’nin ilk karşı adımı Polonya ile imzalanan “füze kalkarını” anlaşması oldu. Karşılıklı sert açıklamalar geldi. “Rusya’yı cezalandırmak” söylemiyle NATO nezdindeki girişimi ise Almanya, Fransa ve İtalya engeliyle karşılaştı. Rusya, “eğer NATO bizi cezalandırırsa, biz de NATO’yu cezalandırırız” diyecek kadar üst perdeden meydan okudu. Karadeniz’deki NATO gemileri konusunda ise “sert karşılık vereceği” uyarısında bulundu. Ardından Rusya, NATO ile askeri ilişkilerini tek taraflı dondurduğunu açıkladı. Ama asıl gerilim Ukrayna konusunda kopacağı benziyor. Bir başka Soros darbesiyle iktidara gelen Yuşçenko rejimi, Rusya’ya karşı gerilim siyaseti izliyor. Saakaşvili’yi açıktan destekliyor. Rusya ise geçende gayri resmi ağızlarından yaptığı açıklamayla Ukrayna üzerinden gelecek NATO girişimlerinin Üçüncü Dünya Savaşı anlamına geleceğini söyledi. Gürcistan savaşını ateşledi. Bundan sonra belirli bir dönem gerilim siyasetine tanık olacağız. Bu gerilim sırasında oluşan dengeden, hiç kuşku yok ki uluslararası proleter hareket, demokratik yönetimli ülkeler, emperyalist baskıdan bunalan kimi ülkeler (örneğin Suriye, bir ölçüde İran) faydalanacaktır. Dizlerinin üzerinden ayağa kalkan Rusya’nın bu çıkışı, Rus karşı-devrimci iktidarına rağmen, dünya devrimci güçlerine yarayacaktır.

Bölgedeki gerilim ve çatışmalara gelince... Sosyalizmin 70 yıl boyunca barış içinde bir arada yaşadığı birçok ulus ve ulusal topluluk, SSCB’nin dağılmasından sonra kanlı boğazlaşmalara sürüklendi. Ve kapitalizm koşullarında bu çatışmaları önlemenin imkanı yok. Tam tersine, halklar kapitalizm koşullarında sürekli birbirlerine karşı kıskırılmakta, düşmanlıklar yaratılmakta. Uzun yıllar sosyalizmin anavatanı olan bu topraklarda tek çözüm, karşı-devrimci iktidarlara alaşağı etmek, yeniden sosyalizme yönelmektir. Aksi taktirde bölgedeki çatışmalar asla durmayacak. □

Birlik Olalım ve Gürcistan’ı Saakaşvili’nin Halk Düşmanı Rejiminden Kurtaralım!

Gürcistan bir kez daha kanlı bir kaos yaşıyor! Gürcü toprağı üzerinde kardeş kavgası daha büyük bir şiddetle bir kez daha patlak verdi. Gürcistan Birleşik Komünist Partisinin, Gürcistan’ın ileri işçilerinin ülkenin militaristleştirilmesinin, hükümetin faşizan milliyetçi politikalarının tehlikeleri konusundaki öngörülerini maalesef tamamen gerçekleştirmiştir. Gürcistan otoriteleri, bazı batılı ülkelerin ve uluslararası ve bölgesel kuruluşların desteğini arkalarında hissederken birkez daha katliamlar organize etmeye giriştiler. Mevcut otoritelerin Gürcistan halkına getirdiği utancı temizlemek için on yıllar gerekecektir. Amerikan uzmanları tarafından eğitilmiş, Amerikan silahlarıyla donatılmış olan Gürcü ordusu, Şinvali kenti-

nin barbarca yıkılmasının sorumlusudur. Osetler, erkek ve kız kardeşlerimiz, çocuklar, kadınlar, yaşlılar, masum insanlar bombalarla yok edilmiştir. Şinvali kenti ve çevresinin ikibinden fazla sakini yaşamlarını yitirmiştir. Aynı zamanda Gürcü uyuğundan yüz kadar sivil çatışma bölgesinde ve Gürcistan toprağının bütününde yaşamlarını yitirmiştir.

Gürcistan Birleşik Komünist Partisi Merkez Komitesi, öldürülenlerin yakınlarının acılarını derinden paylaştığını ve başsağlığı dileklerini bildiriyor.

Bu kardeş kavgasının, öldürülen binlerce çocuk, kadın ve yaşlının, Güney Osetya ve Gürcistan yurttaşlarının, bütün sorumluluğu özellikle mevcut başkana, parlamentoya ve hükümete aittir. Saakaşvili rejiminin sorumsuzluğu ve maceracılığı hiçbir sınır tanımamaktadır. Gürcistan başkanı ve onun adamları hiç kuşkusuz suçludurlar ve

suçlarının bedelini ödemek zorundadırlar. Biz, Gürcistan Komünistleri, Gürcistan’ın tüm ilerici düşünceli insanları bu canavarca soykırımın örgütleyicilerinin en sert ve resmi bir cezaya çarptırılması için sonuna kadar mücadele edeceğiz!

Gürcistan Birleşik Komünist Partisi dünya kamuoyundan mevcut Gürcistan idaresini Gürcistan halkıyla ve Gürcü ulusuyla özdeşleştirmemelerini talep etmektedir ve Gürcistan halkını da Saakaşvili’nin suçlu rejimine karşı mücadeleye çağırmaktadır.

Gürcistan’daki bütün politik güçleri, toplumsal hareketleri, bütün Gürcü halkını, Gürcistan’ı anti-ulusal, Rus düşmanı, faşizm yanlısı Saakaşvili rejiminden kurtarmak üzere güçlerini birleştirmeye çağırıyoruz!

**Gürcistan Birleşik
Komünist Partisi MK
Tiflis, 11 Ağustos 2008**

PİYASAYA FEDA EDİLEN PİYON ASKERLER

Bazı hükümetler belki de keskin gerçeklerden haberdar değil-ler, bu yüzden Küba'nın tavrını ortaya koyan Raul'un mesajı bize göre çok iyi bir zamanlamaya sahipti.

Gürcistan hükümeti, Bush ile önceki temasları olmadan anayasa düzeni yeniden sağlamak adı altında 8 Ağustos şafağında silahlı kuvvetlerini Güney Osetya Otonom Cumhuriyeti'nin başkentine asla göndermezdi. Bush, geçen ay Bükreş'te Devlet Başkanı Saakasvili'ye Gürcistan'ın NATO'ya katılması için destekleme sözünü verdi; bu Rusya'nın kalbine keskin bir hançerin saplanması farksız.

Bu askeri örgütlenmenin üyesi olan birçok Avrupa Devleti, Büyük Britanya'dan da İngiltere'nin ayrılmasıyla sonuçlanabilecek olası çatışmalarla dolu ulusal meselelerin sorumsuzca manipüle edilmesinden ciddi şekilde kaygılanıyorlar. Yugoslavya böyle parçalanmıştı: Tito'nun bunu engelleme çabaları ölümünden sonra işe yaramadı. Kafkasya'nın barut fişısını ateşlemek için ne gerekiyordu? Testi kırılmadan önce kaç kere çeşmeye götürülür ki? Rusya kuvvetli bir nükleer güç olmaya devam ediyor. Böyle binlerce silah var. Öbür taraftan, Batı ekonomisinin kanunsuzca 500 milyar dolardan fazlasını bu ülkeden çektiğini hatırlatmak isterim. Eğer Rusya bugün artık komünist bir tehlike değilse, artık 400'den fazla nükleer fırlatma rampası SSCB'nin ortadan kalkmasının ardından sökül-müşse ve Avrupa'nın askeri ve stratejik hedefleri için bir tehdit değilse, neden nükleer bir kalkanla onu kuşatmak istemekteler? Yaşlı kıtanın da barışa ihtiyacı var.

Güney Osetya'da konumlandırılan Rus birlikleri oraya uluslararası olarak kabul edilmiş bir barış görevinde gönderildiler; sebepsiz yere ateş açmıyorlardı.

Gürcistan, Otonom Cumhuriyeti'nin başkenti olan Tisinali'yi işgal etmek için neden Olimpiyat Oyunları'nın Pekin'de başladığı tarih olan 8 Ağustos'u tercih etti?

O gün, tüm gezegen üzerinde 4 milyar insan Çin'deki Olimpiyat Oyunları'nın devasa açılış gösterisini izliyordu.

Sadece ABD halkı, tüm dünya halklarının heyecanlandırıcı arkadaşlık festivalini canlı yayında izlemekten zevk alamadı. Yayın hakları, 900 milyon dolar ödeyen ve yayının her dakikasından azami ticari pay çıkarmaya çalışan bir televizyon kanalı tarafından satın alınmıştı.

Rakip şirketler Kafkasya'daki savaş haberini vererek durumun hakkında geldiler çünkü bu haber kimsenin tekelinde değildi. Ciddi bir çatışma dünyayı tehdit ediyordu.

Bush, törenden, resmi bir davetli olarak, pek keyif aldı. Pazar günü, 10 Ağustos'ta, yani iki buçuk günün ardından, hala bayrak sallayarak, barışın şampiyonu gibi davranıyordu ve Amerikalı atletlerin başarılarından keyif almaya hazırlanıyordu. Sporculara, gücünün ve imparatorluğunun üstünlüğünün bir simgesiymişçesine bakıyordu, ama bu bakışlar ki baktığı her şeyi kirliyor.

Boş vakitlerinde, Washington'daki memurlarıyla uzun görüş-

meler yapıyor, Rusya'ya tehditler savuruyor ve BM Güvenlik Konseyi'ndeki ABD temsilcisini, Rusya'ya karşı aşağılayıcı konuşmalar yapması için cesaretlendiriyordu.

Bir zamanlar sosyalist blokun yada SSCB'nin parçası olan bazı ülkeler bugün ABD'nin hamiliğinde yer alıyorlar.

Rusya'ya karşı pervasız bir kin besleyen bu ülkelerin hükümetleri, -Polonya ve Çek Cumhuriyeti örneğinde olduğu gibi- tercihlerini Bush'a kayıtsız destek olmaktan ve Güney Osetya'ya aniden saldıran Saakasvili'nin yanında yer almaktan yana yapıyorlar. Maceraperest Saakasvili garip bir geçmişe sahip. Sosyalizm zamanında ülkenin başkenti Tiflis'te doğuyor, Kiev Üniversitesi'nden hukuk diploması alıyor ve Strasburg, New York ve Washington'da doktora sonrası eğitimine devam ediyor. New York'da stajyer avukatlık yapıyor. Batılılaşmış bir Gürcü haline geliyor, aç gözlü ve fırsatçı bir insan oluyor. Ülkesine Yankilerin de desteğiyle geri dönüyor ve SSCB'nin dağılıp sürecinin azgın sularına oltasını daldırıyor. 2004 Ocak ayında Gürcistan Devlet Başkanı olarak seçiliyor.

ABD ve İngiltere'den sonra, bu ülke Irak savaşı macerasında en fazla askeri bulunan ülke olma ünvanına sahip. Küba 20 yıl boyunca, yüzbinlerce savaşçısını Afrika'ya göndererek, sömürgeleşmeye ve ayrımcılığa karşı bağımsızlık mücadelesine kattı. Bu mücadelede aradıkları, ne petrol, ne doğal rezerv ne de kar kaynaklarıydı. Onlar sadece gönüllüydü.

İradeleriyle çelikten ilkelerimizi daha da güçlendirdiler.

Gürcü askerleri Irak'ta ne yapıyor? Yüzbinlerce insanın yok olmasına yol açan bu savaşı desteklemiyorsa eğer? Orada hangi ülkenin savunuculuğunu yapıyorlar?

Güney Osetya halkının Irak'a yada gezegenin bir başka bölgesine emperyalizmin buyruğuyla savaşmaya gönderilmeyi istemesi çok doğal ve mantıklıdır.

Saakasvili, kendi başına, Gürcü ordusunu Güney Osetya'ya göndererek, orada bulunan Rus barış gücü ile çatışmayı göze alacağı bir maceraya atılmazdı. Nükleer savaşın bir oyun olmadığı gerçeği kadar, ölüme gönderilen piyon askerler için kimsenin mükafatlandırılmayacağı da aşikar.

Bu düşüncelerimi, ilk olarak Küba saati ile 17.30'da Bush konuşma yaparken kaleme aldım. Ama görüyorum ki, söylediklerinin hiçbirisi şu an tartıştığımız konuyu değiştirmiyor, sadece ABD hükümetinin medya savaşı daha da güçlenmiş görünüyor. Bu da evelden hazırlanmış bir manevra, bunlara artık kimse inanmıyor.

Rusların çok açık bir biçimde önerdiği üzere, işgal ordularının ilk konumlarına geri çekilmesi, anlaşmazlığın çözümünün tek makul yolu olarak görünüyor. Ümit edelim ki, Olimpiyat Oyunları daha ciddi bir krizle kesintiye uğramadan devam eder.

Sağlam bir ABD takımıyla yapılan kadınlar voleybol maçı oldukça keyifliydi; beysbol maçı ise henüz başlıyor.

Fidel Castro Ruz

TUZLA'DA KATLETTİKLERİNİZİN ÇIĞLIĞI YAKANIZI BIRAKMAYACAK!

Kapitalizm neden aşağılık bir sistemdir, bilmek istiyor musunuz? Tuzla tersanelerine bakın. Tuzla tersanelerinde yaşanan katliama bakın. Artık gün geçmiyor ki Tuzla'dan bir iş cinayeti haberi gelmesin. Ölümle sonuçlansın sonuçlanmasın, her gün mutlaka bir "kaza" oluyor orada. Ya işçiler güverteden düşüyor, ya elektrikle çarpılıyor, ya patlama oluyor. Sonuç hep aynı, yürekleri dağılayan hep işçi eşleri, işçi çocukları... İşçi anneleri ve babaları... Başbakan konuşuyor, Çalışma Bakanı konuşuyor, tersane patronları konuşuyor... İşçiler ölmeye devam ediyor. İşçiler bile bile, göz göre göre ölüme gönderilmeye devam ediyor. Burjuvazi pişkin pişkin açıklamalar yapıyor. İşçilerin cahil olduğundan dem vuruyor, dikkatsiz çalıştıklarını söylüyor utanmadan sıkılmadan, olmadı iş araçlarına suç buluyor. Bazı tersanelere göstermelik olarak geçici kapatma cezası veriliyor. Ama sonuç hep aynı; işçiler ölmeye, arkasında gözü yaşlı eş, çocuklar, akrabalar bırakmaya devam ediyor.

Filikaya kum torbası yerine işçileri dolduruyor kapitalist efendiler. Bir işçinin bir kum tanesi kadar değeri olmadığını göstermek istercesine. Kobay olmak istemeyeni işten atmakla tehdit ediyor kapitalist efendiler. Yirmi birinci asırda kölelik işte böyle devam ediyor. Boşuna kapitalizm için ücretli kölelik düzeni demiyoruz. Ve bir kez daha Marx'ın kapitalistlerin acımasızlığını anlattığı sözler geliyor aklımıza, "Kar oranı kapitalizmin devindirici gücüdür. Kapitalist sistemde kar oranının rolü üzerine İngiliz sendikacısı ve yayıncısı İ.J.Duhring ısrarla şunu der; 'Güvenli bir yüzde 10 kâr ile her yerde çalışmaya razıdır; kesin yüzde 20, iştahını kabartır: yüzde 50, küstahlaştırır; yüzde 100, bütün insanal yasaları ayaklar altına alır; yüzde 300 kâr ile, sahibini astırma olasılığı bile olsa, işlemeyeceği cinayet, atılmayacağı tehlike yoktur. Eğer kargaşalık ile kavgâ kâr getirecek olsa, bunları rahatça dürtükler. Kaçakçılık ile köle ticareti bütün burada söylenenleri doğrular.'" İşte Tuzla tersanelerinde yaşanan tam da burdur. Kapitalistlerin kar hırsları uğruna işçi yaşamını hiçe saymaları, işçi yaşamına bir kum torbası kadar önem vermemeleri... Tatlı karları için her türlü çılgınlığı göze almaları işçileri kobay olarak kullanmaları...

Bir de pişkin pişkin suçu işçilere yüklemeye çalışıyorlar. İnsana deyim yerindeyse "bu kadarına da pes doğrusu" dedirtiyorlar. Anladık burjuva baylar, sizde hiç acıma duygusu, insan hayatına (kendi hayatınız olmadığı sürece) değer verme yok, ama hani halk arasında derler ya hiç utanma arlanma da mı yok? İnsan kendi hatasını kabul

eder hiç değilse! Ama yok burjuva baylarımızda, kapitalist efendilerimizde insanlık, en asgari düzeyde de olsa insanca bir şey aramak nafil!

Biz sizi biliyoruz burjuva baylar, siz gölgesini satamayacağınız ağacı kesersiniz. Elinizde milyarlarca işçinin, emekçinin, devrimcinin, komünistin, genç yaşlı, erkek kadın, bebek, çocuk, insanın kını var. Siz saraylarınızda işçi ve emekçi kanı sömürerek semirirsiniz, üç işçi filikada can verirken hemen yandaki tersanede kokteyl verirsiniz.

Siz çıkıp insanların karşısına utanmadan asıl suçun "cahil", "bilgisiz" işçilerde, o da olmadı filikanın kendisinde olduğunu söylersiniz.

Biz sizi tanıyoruz burjuva baylar, sizin sofranızda her gün kuş sütünün yanı sıra işçi ve emekçi kanı olmazsa siz rahat, huzurlu olmazsınız. Siz işçiler ve emekçilerin insanca yaşayabilecekleri, gündüzlerinde aç gezmedikleri, gecelerinde aç yatmadıkları bir dünya için mücadele eden devrimciler katledilirken sırça köşkünüzde zevkle purolarınızı tütürür, yağlı göbeklerinizi kaşırsınız.

Ama siz de bizi biliyorsunuz burjuva baylar! Milyonlarca işçiyi ve emekçiyi, yoksul halkları yeryüzünün lanetlilerini, baldırı çıplakları biliyorsunuz. Hani gecekondulardan gelip gırtlığınızı kesecek olanları biliyorsunuz. Siz de ta Komün'den beri başeğmez olan devrimcileri, komünistleri tanıyoruz. Bir gün tarihin hükmünü yağlı boyunlarınıza asacak olanları biliyorsunuz.

Ve biliyoruz siz de bizim gibi o günü bekliyorsunuz. Biliyorsunuz o gün, hesap gününün korkunç olacağını, kaçacak delik arayacağımızı, yağlı göbeklerinizi saklamak için köşe bucak kaçacağımızı siz de biliyorsunuz burjuva baylar, kapitalist efendiler.

Ama emin olun, o bugün hiç gözünüzü kırpmadan ölüme gönderdiğiniz, kobay olarak kullandığımız işçilerin elleri yakanızda olacak. Nereye kaçarsanız kaçın onlar sizi bulduğunuz yerden çekip çıkarmayı bilecek ve boynunuza hakettiğiniz yaftayı asacaklar.

Bakalım o gün, bugün olduğu kadar pişkin ve yılışık olabilecek misiniz. Bakalım o gün, bugün olduğu kadar insan yaşamına kayıtsız olabilecek misiniz?

Tuzla tersanelerinde katlettiğiniz yüzlerce işçinin çığlıkları yakanızı bırakmayacak kapitalist efendiler. Ve o büyük gün, o devrim anı geldiğinde o çığlıklar denizinin ortasından kızılı bir güneş doğacak.

KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR, KAPİTALİZMİ ÖLDÜRÜN!

AGİT YOLDAŞ ÖLÜMSÜZDÜR!

25 Ağustos 1993 tarihinde bir devrimci kamulaştırma eylemi sonucu gittiği evde düşman tarafından etrafı sarılan Yaşar BULUT (Ağit/Hasret) yoldaşımız, düşmanla saatlerce çatışmış, yaralı olarak tutsak düşmüştü. Yoldaşımızın kan sızan yaralarıyla oynayan faşist cellatlar onu 2 günlük işkence

Ardından bir yoldaşımız şiir okudu ve bir müzik dinletisi verdi. Müzik dinletisinin ikinci kısmına bir yoldaşımız da eşlik etti. Konuşmalar sonrası "Güneşin Sofrası" kuruldu.

Ve sonra Ağit'in başucuna doğru yola çıktık. Yine her seferinde olduğu gibi Kürt çocuklar karşıladı bizi. İşçi ve öğrenci yol-

sonrası katlettiler. Ama onun ağzından, haykırdığı kolektifinin adından başka bir şey alamadılar.

Ağit yoldaş, katledilişinin 15. yılında İkitelli Ekin Sanat Derneği'nde düzenlenen etkinlikle anıldı. Ağit yoldaşın şahsında ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için yapılan saygı duruşunun ardından hazırlanan slayt izlendi. Slayt gösteriminin ardından İkitelli Ekin Sanat Derneği'nden bir arkadaşımız Ağit'in yaşam öyküsünü ve mücadele anlayışını anlattı. Ağit'in ne kadar fedakar, mücadele azmiyle dolu ve kararlı olduğunu anlatan yoldaşımız onun tam da istediği gibi ölümsüzleştiğini söyledi. Ardından bir işçi yoldaşımız söz aldı ve tanıdığı Ağit'i anlattı bizlere. Onu ilk defa bir işçi mitinginde tanıdığını ve orada gösterdiği yiğitçe tavırla göz doldurduğunu anlatan yoldaşımız, daha sonra onu Paşabahçe işçilerine destek eyleminde gördüğünü ve bir işçi yoldaş olduğunu öğrendiğinde çok sevindiğini söyledi. Ağit'in aynı dönemde zora dayalı eylemlerde yer aldığını ise sonradan öğrendiğini ve onun çalışma tarzına hayran kaldığını vurguladı. Proletaryanın böyle savaşçılara sahip olduğu için gurur duyması gerektiğini belirten yoldaşımız duygu dolu konuşmasını bize Ağit'leri, Sibelleri kazandıran analarımıza teşekkür ederek bitirdi.

daşlar birlikte ayıkladılar Ağit yoldaşın mezarı üzerindeki ayrıntılarını. Bu seneki anma programını Devrimci Öğrenci Birliği hazırlamıştı. Mücadele Birliği Platformu imzalı "Ağit Yoldaş Ölümsüzdür" pankartı açıldı. Saygı duruşu sırasında bir işçi yoldaşımız Nazım'ın "Akın var güneşe akın, güneşi zaptedeceğiz, güneşin zaptı yakın" dizeleriyle seslendi tüm insanlığa. Sonra Mücadele Birliği Platformu adına bir yoldaşımız Ağit'i, onun bir işçi olarak taşıdığı büyük onuru anlattı. Sonra genç bir yoldaşımız "Ortak" adlı şiiri okudu ve "Ne mutlu Ağit yoldaşa bugün bayraklarımızın üzerinde onun adı yazıyor" dedi. Devrimci Öğrenci Birliği adına konuşan yoldaşımız önce "Ölülerimiz" şiirini okudu ve sonra gençlik olarak Ağit gibi yoldaşların mücadelesine sahip çıkacaklarını söyledi. Onlar konuşurken ellerinde, üzerinde Deniz Gezmiş'in resimleri olan DÖB bayrakları dalgalanıyor ve etrafa toplanan Kürt gençleri merakla izliyorlardı. Devrimci İşçi Komitelerinden bir işçi yoldaş, Ağit yoldaşın mücadelesinin önemine dikkat çekti. Ağit yoldaşın mücadelelenin her alanında yer aldığını ve örnek bir yoldaş olduğunu belirtti. Orada bulunan işçi yoldaşlara ve arkadaşlara da seslenen DİK'li yoldaşımız, sömürünün devam ettiğini, işçilere düşenin örgütlenmek ve mücadele etmek olduğunu Ağit yoldaşın mücadelesine bağlı kalacaklarını söyledi. Bir başka öğrenci yoldaşımız "Kadife Tenli Zamanlara" adlı şiiri okudu ve sloganlarla anma bitirildi. "Ağit yoldaş ölümsüzdür" "Yaşar Bulut Yaşıyor, Leninistler Savaşıyor" "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganları mezarlığı çınlattı. Kürt çocukların tam bu sıra slogan atmak için yanımıza gelmeleri görülmeye değerdi. Onlarla biraz konuşup Yaşar yoldaşı anlattıktan sonra mezarlıktan ayrıldık.

Burjuvazi Yaşar yoldaşı katletmekle devrimi durduracağını sanıyordu ama onun açtığı yoldan yürüyen Kürt ve Türk gençleri onun uğruna yaşamını verdiği devrim mücadelesini büyütmeyle devam ediyorlar.

Yaşayanlar görüyor yoldaş ve işler yürüyor ve işler yürüyor.

**İkitelli'den
Mücadele Birliği Okuru**

11 Ağustos 2008

Brüksel Hava Yolunda Grev

Belçika'nın başkenti Brüksel'deki uluslararası havaalanında bugün işçilerin sürpriz bir şekilde greve gitmesi nedeniyle uçuşlar durdu.

"Bruxelles-National" havaalanını yöneten Brussels Airlines şirketinin internet sitesine göre iniş ve kalkışların çoğu iptal edildi, aksadı veya başka havaalanlarına yönlendirildi. Şirket sözcüsü, çok az sayıda uçuş gerçekleştirildiğini belirterek, sadece Brussels Airlines'in birkaç uçuş gerçekleştirebildiğini bildirdi.

Bir çok inişin de Amsterdam, Liège ve Charleroi'ya yönlendirildiği kaydedildi. Yine Brüksel'deki havaalanına kayıt olan yolcular da otobüslerle başka havaalanlarına götürülmeye çalışıldı. Şu ana kadar kaç uçuşun iptal edildiği veya yön değiştirdiği konusunda bilgi verilmedi. Öte yandan havaalanına gelen yolcular içeri verdikleri bagajlarını grev boyunca alamayacaklar.

12 Ağustos 2008

Hindistan Çay İşçileri Grevde

Hindistan'ın Kuzey Bengal eyaletinde çay işçileri ücret artışı talebi ile 11 Ağustos'ta hükümete ve bölgedeki çay işletmelerine karşı bir uyarı grevi düzenlediler.

Dooars Cha-Bagan İşçileri Birliği Jalpauri bölge Sekreteri Nirma Das, işçilerin 100 Rupilik ücret artışı, yardım fonundan yararlanma, kapalı veya terk edilmiş durumdaki tarlaların açılarak kendilerine bağışlanması talepleri ile uyarı grevine gittiklerini açıkladı. Bölgedeki Çay İşletmeleri patronlarının ücret artışında isteksiz olduğunu kaydeden Day, Kuzey Bengal'deki çay işçilerinin ücretlerinin, Assam ve Kerala eyaletlerindekiyle göre daha az olduğunu da sözlerine ekledi. Koordinasyon komitesi adına konuşan Chitta Dey, ücret artışları ve ücret üzerinde yeni düzenle-

DEVİRİMİN AYAK SESLERİ DÜNYAYI SARSIYOR

melere gidilmesi talebi için 18 Ağustos tarihine kadar süre tanıdıklarını açıkladı.

Çay endüstrisindeki en yüksek karar organı olan Tarla Danışma Komiteleri Birliği hükümetin kendilerine çözüm için yanaşmadığını belirtti. Grev bugün Dooars, Terai ve Darjeeling Tepelerindeki toplam 274 çay tarlasında gerçekleştirildi. Uyarı grevine, Darjeeling Terai Dooars Tarla Emekçileri Birliği ve Tarla İşçileri Haklarını Savunma Komitesi dışında Koordinasyon Komitesi de destek oldu. İşçiler Kalküta'da Temmuz'dan bu yana üç bölümden oluşan yedi ayrı miting düzenlemiş ama bir sonuç alamamışlardı

Doğu Kürdistan'da İşçiler Eylemde

Doğu Kürdistan'ın Sine kentinde bir tekstil fabrikasında çalışan işçiler ücretlerinin ödenmemesini düzenledikleri bir gösteri ile protesto etti.

Sine kentinde Zarbaft Tekstil Fabrikası'nın 200'ü aşkın çalışması 11 Ağustos günü kentin güvenlik bürosu önünde toplanarak ücretlerinin ödenmesini istedi.

Devlet güçleri göstericileri izole etmek için binanın açıkta olmayan bir köşesine doğru çekilmeye zorladılar. Eylemciler aylardır ücretlerini alamadıklarını belirtiyor. Son haftalarda çok sayıda fabrikada grevler ve protesto gösterileri yapıldı. Şeker kamışı fabrikası Haft-Tape, araba lastiği fabrikası Kiyan ve otomobil fabrikası İran Khodro'da grevler yaşandı.

Demokratik Kongo Cumhuriyeti'nde Maden Grevi

Demokratik Kongo'daki Londra merkezli Orta Afrika Madencilik ve İhracat Şirketi (Camec) işçileri Temmuz ayında başlayan ücretlerindeki düşüş sebebiyle greve gittiler.

Kongo Ulusal İşçi Sendikası'nın bölge şubesinin başkanı Didier Mabamba 11 Ağustos itibarıyla işi durdurduklarını ve üretimin gerçekleşmediğini belirtti. Camec'in patronu Laurent Decalion kendisinden konu ile ilgili bir açıklama beklenmesine karşın hemen bir cevap vermeyeceğini söyledi.

Demokratik Kongo, cep telefonu bataryalarında kullanılan kobaltın dünyadaki en büyük üreticisi konumunda. Ülkenin güney kes-

mindeki Katanga bölgesi dünya kobalt üretiminin yüzde 4'ünü gerçekleştiriyor. Camec'e bağlı madencilik tesisleri, 17 Temmuz verilerine göre mayıs ayında 760 ton kömür ve 583 ton kobalt işlemiş.

Kuveyt'te Teknisyenler Eylemde

Kuveyt'te devletin telekomünikasyon kurumunda çalışan 3 bin Mısırlı teknisyen 2003'ten bu yana aldıkları 50 Kuveyt Dinarı nafakanın maaşlarından çıkartılmasına karşı başkanlık binası önünde bir protesto gösterisi düzenlediler.

Teknisyenler taleplerinin karşılanmaması durumunda greve gideceklerini ifade ettiler. Hükümet, son 5 yıldır hükümet tarafından hesaplanarak işçilere verilen nafakayı teknikerlerin nafaka konusunda yafkilerinin ortadan kalkmasından sonra vermeme kararı almıştı.

18 aydır ülkedeki Sınırdışı Merkezi tarafından tehdit edilen Mısırlı 3 bin teknisyen son üç gündür açlık grevi yapıyorlardı. Ülkedeki Mısır Konsoloslugu ise işlerinde mahkumiyeti bulunan işçileri bahane ederek Mısırlı işçilerin ülkelerine geri dönmelerine karşı çıkmış ve işçilere destek olmayacağını belirtmişti.

19 Ağustos 2008

Venezuela Çimento Şirketlerini Kamulaştırdı

Venezuela, ciddi boyutlardaki konut sorununun çözümü için hayati öneme sahip olan çimento sektörünün kamulaştırılması ile birlikte stratejik olarak önemli olan ekonomik sektörler üzerindeki devlet kontrolünü garanti altına aldı.

Çeşitli kaynaklara göre Venezuela'nın sayısı 1,5 ila 1,8 milyon arasında değişen konutta ihtiyacı var, ama çimento üretiminin yüzde 70'ten fazlası ithal ediliyor, ancak bu durum son yapılan kamulaştırma ile değişiyor.

Yetkililer İsviçre firması Holcim ve Fransız firması Lafarge ile ellerindeki stokun yüzde 85 ila 95'ini satın almak üzere anlaşmışlar. Ancak Meksikalı CEMEX ile anlaşma sağlamadılar bu nedenle malvarlıklarının Meksika'ya ait olan kısımlarını kamulaştırmaya karar verdiler.

Hükümet ve CEMEX görüşmelere 25 Ağustos'ta devam etme kararı aldı. Meksikalı

firma malvarlıkları için 1,3 milyar dolar değer biçerken hükümet yetkilileri bu değeri yaklaşık 400 milyon dolar olarak değerlendiriyor.

Çimento fabrikaları üzerinde sağlanan kontrol, Orinoco Petrol Yatağı, çelik sanayisi, elektrik ve telekomünikasyon sektörleri ve bankacılık sektöründeki kamulaştırmalardan sonra ulusal gelişim planının bir diğer etabını oluşturdu.

Venezuela hükümeti özel yatırımı bertaraf etmeden tarım-sanayi kalkınma planını sürdürürken, bir yandan da sağlık, eğitim ve diğer sosyal alanlardaki ücretsiz programlarını devam ettirecek bir platformu oluşturmaya çalışıyor.

Karşı devrimcilerin Sosyal Araştırma Grubu'nun (GIS XXI) yaptığı araştırmaya göre halkın yüzde 70'ten fazlası hükümetin performansını oldukça olumlu buluyor.

Ayrıca araştırma şirketi 30-11'in yaptığı araştırmalara göre 23 Kasım'da gerçekleşecek olan yerel seçimlerde Başkan Hugo Chavez'in destekçileri 22 eyaletten 19'unda valiliği alacak gibi görünüyor.

Bu hafta içinde 130 bin işsiz ve ev kadınının yeteneklerini geliştirmek için Che Guevara Misyonu kapsamında ücretsiz kurslara katılması kaynakların sosyal projelerde değerlendirilmesine güzel bir örnek oluşturuyor.

22 Ağustos 2008

Arjantin'de Grevler

Arjantinli Emekçiler birer gün arayla 24 saatlik grevler gerçekleştirdi. İlk grev 20 Ağustos günü sağlık emekçilerinden geldi. Grev Arjantin'in başkenti Buenos Aires'teki 77 devlet hastanesinde sağlık çalışanları ve memurları tarafından gerçekleştirildi.

İkinci Grev ise 21 Ağustos günü Arjantinli öğretmenler tarafından gerçekleştirildi. Maaş artışı talebiyle 21 Ağustos'ta greve çıkan öğretmenler bir gün derslere girmedi. Öğretmenler Birliği Cephesi ve Bölge İşçi Sendikalarının çağrıcılığı yaptığı grev sebebiyle öğretmenler derslere girmedi.

Sağlık Memurları Sendikasına (CICOP) üye memurlar; daha iyi bir maaş, çalışma şartlarının iyileştirilmesi ve personel alımı talebiyle acil servislerde çalışanlar hariç 24 saatliğine iş bıraktılar. CICOP'un ayrıca, 200 tane kadrolu ve 700 tane de personel alınmasını istiyordu.

Grev öncesinde kamuoyu bilgilendirilmesine rağmen, ayakta tedavi edilebilecek bazı hastalar muayenehanelere gittiler. Grevin yarattığı etkiden dolayı Buenos Aires'te bulunan Sağlık Bakanı, önceden grevi yasadışı ilan etmeye çalıştıysa da daha sonra memurlarla masaya oturup konunun görüşülmesini istedi.

Talepleri karşılanana kadar eylemlerini

devam ettireceğini söyleyen CICOP'a Buenos Aires bölgesinde 10 binin üzerinde sağlık memuru ve doktor üye.

Arjantin'de sağlık çalışanlarından sonra öğretmenler de greve gitti.

Başkent Buenos Aires'te 4.5 milyon öğrenci de okullara gitmedi. Başkentteki bölgesel hükümet yetkilileri öğretmenlerle aralarındaki uyuşmazlığın giderilmesinin yollarını arıyorlar.

Öğretmenler, hükümetin maaşlarına yüzde 7'lik artış önerisini reddetmişlerdi.

24 Ağustos 2008

İran'da Polis İşçilere Saldırdı

İran'ın Şiraz kentinde 5 aydır maaşlarını alamayan İran Telekom işçileri greve gitti. Birçok kez Fars Vilayet Binası önünde eylem yaparak taleplerini dile getiren işçiler, yetkililerden herhangi bir cevap alamadılar.

Bunun üzerine greve çıkan işçiler fabrikanın önündeki yolu trafiğe kapatarak grev başlattılar. Yaşadıkları sıkıntılı durumu, patronların ve fabrika yöneticilerin tutumunu ve hükümet yetkililerinin vurdumduymazlığını eleştiren sloganlarla yolu trafiğe kapatan işçilere olay yerine gelen çevik kuvvet polisleri gaz bombalarıyla saldırdı. Birçok işçinin yaralandığı olay sonunda grev sona erdi.

Aynı fabrikada Ali Kiamarsi adında bir işçi, yaşadığı ekonomik ve ruhsal çöküntü sonucu arkadaşlarının gözü önünde intihara kalkışmış ve arkadaşları tarafından son anda kurtarılmıştı.

25 Ağustos 2008

Almanya'da Sınırdışı Etme Politikaları Protesto Edildi

Almanya'nın Hamburg kentinde 'sınır dışına karşı' düzenlenen protestoda Hamburg Fuhrsbüttel hava alanında eylemciler ile polisler arasında çıkan olaylarda 71 kişi gözaltına alınırken bir polis yaralandı.

Gösteride hava alanına gelen eylemciler ellerinde "Her İnsan Yasaldır", "Sınırdışıya Son", "Herkese Özgürlük" pankartlarıyla havaalanının 1 ve 2 numaralı terminalini işgal ettiler.

Hamburg ve Schleswig-Holstein Eyaleti'nin de polis takviye ettiği geniş güvenlik önlemlerinin alındığı eylemde 1590 polis görev aldı. Havaalanına girmek isteyen göstericilere polisin sert müdahale etmesi üzerine, eylemciler havaalanında bagaj bandının üzerine çıkarak yolcu işlemlerini engellediler, yürüyen merdivenleri işgal ettiler, tuvaletleri tıkayarak karşılık verdiler.□

KIZIL HACKERLAR'DAN EYLEMLER

RedHack tarafından, devletin sanal alemdeki "sansür" uygulamalarına karşı eylem yapıldı. Son dönemde pek çok sitenin girişi sayfasında "bu siteye erişim mahkeme kararıyla engellenmiştir" yazısıyla karşılaşılıyor kullanıcılar. Özellikle politik siteler devletin bu saldırısından nasibini alıyor. Bunun dışında "telif hakkı", "fıkri mülkiyet hakkı" gibi burjuva mülkiyet ilişkilerine uymayan siteler de bu saldırılardan nasibini almakta. RedHack grubu, tüm bunlara dikkat çekmek ve buna karşı tepkiyi büyütme amacıyla Türkiye tabanlı bine yakın siteme saldırı düzenledi.

RedHack topluluğu ayrıca yaptığı bu eylemleri DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın ölümsüzleşmesinden sonra Dursun Karataş'a ithaf ettiklerini bildirdi.

Eylemlerinin devamı olarak 25 Ağustos günü, aralarında www.receptayyiperdogan.org, www.erciyeszaferkurultayi.com, www.sehitgazi.com.tr, www.turannet.com gibi faşist sitelerin de olduğu yaklaşık 150 siteyi daha deface (anasayfanın görüntüsünün değiştirilmesi) ettiklerini bildiren RedHack topluluğu, sansür karşıtı kampanyanın bir süre daha devam edeceğini bildirdi. 25 Ağustos günü bir radyo kanalının sitesini de bloke eden Red-Hack, radyo üzerinden devrim propagandası yaptırması ve radyoda devrimci marşlar çalınması karşılığında siteyi yeniden yayına açmıştır.

Redhack kırılan haber siteleri ve faşist siteleri ise geçtiğimiz hafta Mücadele Birliği Sitesinin faşist bir lamer grubu tarafından saldırıya uğramasına misilleme amacıyla hacklediklerini belirttiler. Turkturan.net adresindeki faşist sitenin anasayfası "Devrimci Sitelere Saldırıları Cevapsız Kalmaz, Kalmayacaktır. Kahrolsun Faşizm" yazılarıyla donatılmıştır.□

19. YILINDA DAHA GÜÇLÜ BİR

Zindanlarda, çatışmalarda, sokak gösterilerinde, işçi grevlerinde, emekçi sınıfların, Kürt halkının eylemlerinde ateş, barut ve kanla sınanmış bir 18 yıl... Gücünü devrimci politikalarının yanı sıra, savaşın ateşinin arındırıcı etkisinden alan proletaryanın devrimci sınıf partisi 18 mücadele yılını geride bıraktı.

1990'dan bu yana geçen süre tarihin herhangi bir dönemine benzemiyor. Oluşmuş kısa diyebileceğimiz bu döneme koca bir tarih sığdırıldı desek yeridir. Sosyalist sistemin dağıtılması, karşı devrimci küçük burjuva iktidarların sosyalist ülkelerin başına çöreklenmesi, ülkelerin parçalanması, ayaklanmalar yüzyılının başlaması ve nihayet emperyalistlerin dünya halklarına karşı üçüncü dünya savaşını başlatmaları... "Her şey bitti" dendiği sırada Latin Amerika halklarının tekrar ayağa kalkması, demokratik iktidarları peş peşe başa getirmesi ve ABD emperyalizminin kabusu olmaya devam etmeleri... "Tek kutuplu dünya" sloganı altında atılan emperyalistlerin zafer nazarları daha havada çınlarken dünya halklarının emperyalizme ve kapitalizme karşı ayaklanmaları... Koca bir çağı kaplayacak olaylar işte bu kısa tarih kesitinde sahneye çıktı.

Proletaryanın devrimci sınıf partisi, işte bu alt üst edici kısa tarih kesitinde tarih sahnesinde yerini aldı, kök saldı ve gelişip güçlendi. Bunun kolay olmadığını söylemeye bile gerek yok. Sosyalist sistemin dağıtıldığı 90'lı yılların başlarında emperyalizmin gücüne dair kitlelerin bilinci esir alınırken, bugün ortalıkta dolaşan sayısız sosyal reformist ve oportünist de karşı-devrimci rüzgar karşısında dizleri üzerinde "isyan" ediyordu. Kitlelerin emperyalistlerce esir alınan bilincini özgürleştirmek için çaba göstermek şöyle dursun karamsarlık ve umutsuzluk yaymada birbirleriyle adeta yarışıyorlardı. İşte emperyalizm üstün gelmiş, sosyalist sistem, Sovyetler Birliği dağılmış, Latin Amerika'da gerilla

hareketleri silah bırakıyor, Ortadoğu'da emperyalizm güç kazanmış, konumunu sağlamlaştırmıştı. Bu şiddetli karşı-devrimci rüzgar önünde dik durabilmesi için kişinin sağlam bir marksist-leninist teoriyle donanmış, bilimsel bakış ve ilkeli yaklaşımdan ödün vermeyen bir yapıya sahip olması gerek. Sosyalizme pamuk ipliği ile bağlı olanların bu duruşu göstermeleri beklenemez.

Leninist Parti, kitlelerin en çok ihtiyaç duydukları bir zamanda sosyal reformist ve oportünist hareketlerin göstere-medikleri duruşu tek başına gösterdi. Partinin geçmişin çürümüş kadrolarından arınarak ve geçmişi aşarak tarih sahnesine çıkışının kendisi bile burjuvaziye bir meydan okumaydı. Devrimci komünist parti, Lenin'e ve Lenin şahsında komünizme saldırıların en yoğun olduğu; bu yüzden de sosyal reformist ve oportünistlerin komünist sembolleri teker teker terk ettikleri bir zamanda "Leninist" kavramını adına ekledi. Bu, burjuvaziye, dünya karşı-devrim güçlerine karşı bir meydan okumaydı. Bu leninizimde ısrarın ilanıydı. Sovyet topraklarında bile karşı-devrimcilerin Lenin heykellerini yıkmaya çalıştıkları bir zaman diliminde Türkiye ve K.Kürdistan'dan leninizimde ısrar eden bir sesin yükselmesi tarihi önemdeydi. Çünkü bu meydan okuma emperyalist güçlere komünist devrim ateşini söndüremeyeceklerini gösteriyordu. Devrimci komünist parti, bu tavrı ve politikasıyla şaşkınlık içindeki kitlelere komünist devrim hedefini göstererek cesaret veriyor, onları umutsuzluğa düşmekten kurtarıyordu.

LENİNİST PARTİYİ TECRİT ÇABALARI

Leninist Parti, teoride tutarlı, ilkelere ısrarcı ve politikada kararlı çizgisini sonraki tüm yaşamında en ufak bir taviz vermeden sürdürdü. Elbette bunu başarmak kolay olmadı. Bütün örgüt ve çevrelerin "kitleler nereye biz oraya"

sloganıyla hareket edip kitle kuyrukçuluğu yaptıkları; çoğu zaman da kitleleri bahane ederek burjuvaziye göz kırpan politikalar izledikleri bir dönemde devrimci teoride, devrimci politikalarda ve ilkelerde ısrar etmek "yalnız" kalmak anlamına geliyordu. Devrimci komünist parti, teoriyi, politikayı ve ilkeleri, başkalarını yaptığı gibi, eği bükme yerine yalnız kalmayı tercih etti. Türkiye ve K.Kürdistan'da teori, politika ve ilkelerde kararlı olmanın bir bedeli vardı. Bu bedel, her şeyden önce, tüm örgüt ve çevreler tarafından tecrit edilmektir. Burjuvaziye ve kitlelerin geri eğilimlerine göz kırpanların devrimci politikada ısrar edenlere tahammülü yoktu; olamazdı. Oluşturulan ortak platformlarda, ortak miting ve gösterilerde her fırsatta bu özelliklerine uygun davrandılar.

Bu konuda geride bıraktığımız 18 yılı kırmızı bir şerit gibi kesen iki temel davranış biçimine işaret etmek gerek. Birincisi, ortak miting, platform ve gösterilerde, başka zamanlarda saç saça başa başa olan sosyal reformist ve oportünistlerin Leninist Partiye karşı anında ve kolayca birlik olmaları, aralarında anlaşma sağlamalarıdır. Zindanlar dahil yaşamın her alanında bu davranış biçiminin sayısız örneği ile karşılaştık. İkincisi ve bunun devamı olarak, "devrimci" parti ve örgütlerin bir tercih durumu ortaya çıktığında aynı kolaylık ve aceleyle sosyal reformist partileri Leninist Partiye tercih etmeleridir. Bu konuda istisna diyebileceğimiz bir yapı ya da tekil örnek dahi görmek mümkün değil. Stalin'in kendi sorup yine kendi cevapladığı soruya ilişkin sözlerini aktarmanın zamanı: "*Bu bir tesadüf müdür yoldaşlar; hayır bu bir tesadüf değildir yoldaşlar.*" Birbirleriyle kavgaya eden, çatışan, hatta yeri geldiğinde birbirlerine silah çekenlerin –elbette somut örneklerini bilerek bunları yazıyoruz- Leninist Parti söz konusu olduğunda tüm geçmişi bir tarafa bırakarak kardeşleşmeleri bir tesadüf değildir. Bu an-

LENİNİST PARTİ İÇİN İLERİ!

çak onların devrimci politikalar ve proletaryanın bağımsız sınıf çıkarları karşısında “birlik” olma konusundaki kararlılıklarıyla açıklanabilir. Eğer sosyal reformist ve oportünist hareketlerin tutarlılıklarından söz edilecekse sözünü ettiğimiz “kararlılık”ta tutarlı olduklarını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Bütün bunlar, Leninist Partinin 18 yıl boyunca hangi tür engel ve zorluklarla boğuşarak ilerlediğini anlamak için önemlidir. Devrimci komünist parti sadece düşmanla değil, sosyal reformist ve oportünist hareketlerle de mücadele ederek bugünkü duruma gelebildi. Ama biz bunun bir istisna olmadığını biliyoruz. Aksine, komünist hareketin doğuşundan günümüze kadar istisnasız tüm devrimci komünist partilerin benzer mücadele süreçlerinden geçtiğini; bu olmadan bir partinin çelikten bir karakter kazanamayacağını komünist hareketin tüm tarihinden biliyoruz.

POLİTİK GÜÇ VE ETKİ ÖRNEĞİ

Proletaryanın devrimci sınıf partisi, uzun yıllar boyunca, kararlılıkla savunup izlediği politikalarla devrimci bir öz yaratmıştır. Bu devrimci öz, kitleleri devrimci etkisi altına almaya başlamıştır. Bunun en belirgin ifadesi ve kanıtı sosyal reformist parti ve oportünist örgütlerin Leninist Partinin temel sloganlarını kendi sloganlarıymış gibi kullanmaya başlamalarıdır. “Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Herşey Emegün Olacak” sloganı ya da “Halkların Mücadele Birliği” sloganı bu tespitimizin sadece iki örneğidir. Şimdi bu iki slogan, programatik hedefleriyle ilgisi olmadığı halde, sırf kitleler üzerindeki etkisinden yararlanmak için, çeşitli sosyal reformist ve oportünist çevrelerce kullanılmaktadır. Bu, Leninist Partinin politik güç ve etkisinden başka neyi ifade eder ki?

1 Mayıs politikası, sözünü ettiğimiz güç ve etkinin bir başka örneğidir. Artık

devrimci politikayla az çok ilgili herkes biliyor ki, 1 Mayıs’ta Taksim’e çıkma politikasının öncüsü Leninist Partidir. Son iki yıldır 1 Mayıs burjuvaziye karşı verilen sokak savaşı biçiminde geçiyor ve herkes Taksim 1 Mayıs Alanı’nın fethinden söz ediyorsa, bunun onuru, yıllarca Çağlayan, Kadıköy, Pendik, Kazlıçeşme çayırlarında sürünen sosyal reformistlere ve oportünistlere değil, her yıl tek başına da olsa Taksim’de ısrar eden Leninist Partiye aittir. Bugün sosyal reformist partilerin ve oportünist örgütlerin elbirliği ile unutturmaya çalıştıkları gerçek budur. Ama büyük bedeller ödenerek elde edilmiş politik etkinin suskunluk fesadıyla ortadan kaldırılabildiği nerede görülmüş!

19. mücadele yılına girmeye hazırlanan devrimci komünist parti gelinen noktada geçmişte olduğundan çok daha güçlüdür. Çünkü onun arkasında sadece politik görüşlerinin güçlü etkisi değil fakat aynı zamanda zengin bir mücadele birikimi de yatmaktadır. Proletaryanın devrimci sınıf partisi, geçen on sekiz yıl içinde her türlü mücadele araç, biçim ve yöntemini kullanarak zengin bir birikim elde etmiştir. Somut koşulların gereklerine uygun olarak mücadelenin bir biçiminden diğer biçimine, bir yönteminden diğer yöntemine geçmek, kullanılması gereken araçları ustalıklı seçmek, sınıf savaşında ustalığın gereği ve zaferin koşuludur. Leninist Parti, mücadelenin hiçbir araç, yöntem ve biçimini mutlaklaştırma hatasına düşmeden somut koşullara uygun şekilde hareket etme olgunluğuna sahip olduğunu bütün tarihi boyunca göstermiştir.

Bütün bunlarla birlikte Proletaryanın devrimci sınıf partisi bulunması gereken ve aslında fazlasıyla hakkettiği yerde mi? Bu soruya çekinmeden “hayır” yanıtını vereceğiz. Leninist, gerçeklere gözünü kırpmadan bakma cesaretini

gösteren kişidir. Özellikle kitlelerle ilişkiler kurma konusunda sosyal reformist ve oportünist örgütlerden öğrenmemiz gereken çok şey olduğunu bilmeliyiz. Kendi deneyim ve birikimimiz ne kadar zengin olursa olsun bu yine de gereklidir. Genç kadrolar sık sık şu yanlış düşünceye kapılmaktadır: Madem ki politikalarımız devrimci ve doğrudur öyleyse onu okuyan kitleler kendiliğinden saflarımıza katılacaklar. Bu düşünce biçiminin ilk kısmı ne kadar doğruysa ikinci kısmı bir o kadar yanlıştır. Şayet böyle olsaydı devrim “yapmak” gerçekten kolay olurdu. O zaman ne usta örgütçülere ne de usta propagandacılar, ajitatörlere ihtiyaç olurdu. Ama biliyoruz ki, sırf doğruyu yazıp çizdi diye kitlelerin bir partinin peşine takıldığı görülmemiştir.

Kitlelerin gözle görülür şekilde devrimci bir kabarış içinde olduğu günümüzde onlarla bağ kurmak yaşamsal önem kazanmıştır. Ya biz kitlelere gidip bütün zamanımızı, bütün enerjimizi onlarla bağ kurmak için kullanacağız ya da kitleler onlarla sürekli temas halinde olan sosyal reformist ve oportünistlerin etkisi altında kalacak ve onların saflarına akacaklardır. Bunun orta yolu yoktur. Kitlelerle bağ kurmanın birinci koşulu onların yanlarına, evlerine, iş yerlerine, buldukları yerlere giderek bütün zamanımızı, bütün enerjimizi onlara harcamaktır. Kitleler neredeyse Leninistler orada olmalıdır. Ama bundan anlaşılması gereken sadece miting, gösteri alanları değildir. Evler, iş yerleri, fabrikalar, fabrika önleri, okullar, dernekler vb. vb. kitlelerle buluşacağımız yerlerin başında geliyor. Bu konuda hiçbir kalıp, hiçbir önyargı ayağımıza engel olarak dolanmamalıdır.

Şimdi daha güçlü bir Leninist Parti yaratmanın yolu bu görevin üstesinden gelmekten geçiyor. 19. mücadele yılı bu görevin başarıldığı yıl olacaktır!□

EMEKÇİLERİN YAŞAMI EYLEM

10 Ağustos 2008
Fındık İşçilerinin Çilesi:
“Gazap Üzümleri”

Fındık toplamak için değişik illerden gelen mevsimlik tarım işçileri için Ordu ve Giresun’da bu sene yapılan uygulama gereği belli bir alanda toplanmalarına izin verilmiyor. Bunun yerine işçiler çalışacakları bahçe sahibinin göstereceği yerde barınacak, oradan bir sonraki bahçeye giderek sezonu tamamlayacak. Bu karar sebebiyle işçilerin belli alanda çadır kurmasına izin verilmiyor. Fındık toplamak için gelen işçilerin bazıları Ordu ve Giresun’da ya araçlarının içinde, ya kasasında yada açıkta çadırsız kurdıkları yatak üzerinde yatıyor.

Adem Aslan adlı işçi, çalışmak için binlerce işçi geldiğini ama yer gösterilmediğinden yakınıyor. “Çadır kurmuyoruz. Bütün millet yol kenarında asfaltın üzerinde, millet perişan yani. Su sıkıntı, tuvalet sıkıntı. Bunlar önemli değil, önemlisi yatmak. Biz de kamyon kasasında yatıyoruz” diyor.

Kahramanmaraş’tan geldiğini ifade eden Metin Bakır isimli genç işçi ise, çadır kurulmasına izin verilmediğini ama daha iyi bir çözüm bulunması gerektiğini söylüyor.

Hanife Ceylan, paraları olmadığı için geri dönemediklerinin altını çizerek, “Çocuk çocuk sefil kaldı. Devlet hiç fakiri düşünmüyor; ne yapar ne eder hiç düşünmüyor. Fındık toplatmasını biliyor ama bir yer göstermiyor. Daha ne zamana kadar sürüneceğiz biz?” diye soruyor.

Urfa’dan geldiğini ve 12 nüfusa baktığını ifade eden Mahmut Hanelçi, “5 çocuğum okula gidiyor. Bu sene bizim oralarda kuraklık var ürün yok. Ben de ‘çocuk çocuğun rızkı için Karadeniz’e geleyim birkaç kurşun kazanayım’ dedim. Arabayı ben kullanıyorum. Ordu’ya geldik yorgunum, yatmak için durdum, polis duramazsın dedi. Ben de ‘eğer kaza yaparsam bu 12 çocuğun vebali senin üzerine’ diyerek ayrılmak zorunda kaldım” diyor

11 Ağustos 2008

Tuzla’da Yine İş Cinayeti

Tuzla tersaneler bölgesinde tamiratta olan bir geminin filikasının düşmesi sonucu 3 işçi öldü 13 işçinin yaralandığı bildirildi. Yaralılar GisBir Hastanesine kaldırıldı.

Olayın detayları öğrenildiğinde ise bunun bir kaza veya dikkatsizlik değil, tam bir cinayet olduğu anlaşılıyor.

Limter-İş Sendikası Başkanı Cem Dinç, yaptığı açıklamada şirketin filikalari test ederken kum torbası kullanması gerektiğini, kum torbası yerine işçileri kullandıklarını söyledi. Cem Dinç yaptığı açıklamada şunları söyledi; “Geminin içinde acil durumlarda kullanılacak filikalardan testi yapılırken içine insanları koymuşlar. Toplam 16 kişi. Normalde bunlara kum torbası ve balonların konulması gerekiyor.”

“Bir anda filika ters dönüp denize düşüyor ve içinde 3 kişi hayatını kaybediyor 13 kişi de yaralanıyor. Burada insanların kobay olarak kullanılması durumu var. Bunların içine insanların koyulmaması gere-

kiyor. Ve denizin içinden filikayı çıkarttuklarında 3 işçi arkadaşımız suya boğularak hayatını kaybetmiş.

Buna kaza demek imkansız. Bunun Türkçesi ‘Çıkmak bakalım dene-yelim. Ölecek misiniz, ölmeyecek misiniz’ demektir. Bu işçilerin göz göre göre ölüme gönderilmesidir.

“Düşme sırasında filikanın camları da kırılıyor ve içine su dolu-yor kimisi ezilmeden dolayı çünkü içinde 16 kişi var. Tuzla tersanesin-de vahim olan, insanların hayatının hala böyle ucuz olması. Kum tor-basının kullanılması gereken bir yerde nasıl bu insanları içine koyup test ediyorlar. Acı olan taraf bu.”

Bu cinayetin ardından tersanelerde çalışan işçiler Gisan tersanesi-nin önünde “Artık Ölmek İstemiyoruz” sloganıyla eylem yaptılar.

Sabah ve ATV’de Oturma Eylemi

Türkiye Gazeteciler Sendikası Yönetim Kurulu Üyeleri, Sabah ve ATV’de çalışan basın emekçileriyle birlikte, basın emekçilerine sendi-kalı oldukları için yapılan baskıları protesto etmek amacıyla oturma eylemi başlattılar. Balmumcu’da bulunan işyerlerinin önünde oturma eylemi başlatan basın emekçilerine Türk-İş, DİSK ve KESK’e bağlı sendikaların temsilcileri destek verdi. Oturma eyleminde ‘Emeğin O-nuru Sendikalı Olmaktır’, ‘Sendikal Haklara Saygı’, ‘Medyada Sendikal Kıyıma Hayır’, ‘Kalemine, Örgütüne Sahip Çık’, ‘Sendi-ka Basın Özgürlüğünün de Güvencesidir’ yazılı dövizler açıldı.

12 Ağustos 2008

Antep’te İnşaat Çöktü

Antep’te bir inşaatın, beton dökümü sırasında çökmesi sonucu 6 işçi yaralandı.

Olay, saat 18.00 sıralarında Antep-Urfa karayolu Çimento kavşa-ğında civarındaki yapımı devam eden Audi Servisi’nde meydana gel-di. İnşaatın 1’nci kat betonu dökülürken, kalıp iskelesi, zayıf olmasın-dan dolayı ağırlığı taşıyamayınca çökme meydana geldi. Yaralan işçi-ler hastaneye kaldırıldı.

13 Ağustos 2008

İskele Halatı Koptu

Bugün saat 15.30 sıralarında Merter Meridyen İş Merkezi’nde is-kele ile iş merkezinin dış cephesinde cam onarımı yapan 2 işçi, iskele halatının kopmasıyla yere düştü.

Yaklaşık 30 metre yükseklikten düşen işçiler Vakıf Gureba Hasta-nesi’ne kaldırıldı. İşçilerden Erkan Tuncer burada yaşamını yitirdi. Di-ğeri yaralı Sebahattin Yurteri ise kaldırıldığı Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde bir süre sonra yaşamını yitirdi.

KESK İstanbul ve Ankara’da Eylemde

İstanbul’da KESK üyeleri Taksim Tramvay durağında bir araya geldiler. KESK Genel Başkanı Sami Evren kamu çalışanları sendika-larıyla hükümet arasında yürütülecek toplu görüşmelere dair kısa bir konuşma yaptı. Kendi konfederasyonlarının ve bağlı sendikaların bu-güne kadar hiçbir gerçek sonucun alınmadığı toplu görüşmeler yerine toplu sözleşme yapılması konusunda ısrarcı olduklarını belirten

KESK başkanı, hükümetin toplu sözleşme yapmayı ve diğer taleplerini kabul etmemesi durumunda bütçe görüşmelerinin yapılacağı ve IMF ile stand-by anlaşmasının imzalanacağı dönemde güçlü eylemler gerçekleştireceklerini söyledi.

Evren'in konuşmasının ardından KESK üyeleri 2009 yılına dair taleplerinin yazılı olduğu bildirimleri İstiklal Caddesi boyunca halka dağıttı. Bildiri dağıtımı sırasında sık sık "Sadaka değil toplu sözleşme, Toplu sözleşme hakkımız grev silahımız" sloganları atıldı.

Ankara'da YKM önünde saat 13.00'da bir araya gelen Kamu emekçileri "eşit işe eşit ücret", "sözleşmeli köle olmayacağız", "sürgün, baskı ve ceza uygulamaları durdurulsun", "toplular sözleşme hakkımızı kullanacağız" yazılı önlükleri ve kokartlarıyla 2009 yılı taleplerini içeren bildirimleri halka dağıttılar.

Belediye-İş Grevi Çıkıyor

Türk-İş'e bağlı Tüm Belediyeler ve Genel Hizmetler İşçileri Sendikası (Belediye-İş), örgütlü olduğu İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve bağlı şirketlerinden İSTON, İSFALT, BELBİM ve KÜLTÜR A.Ş ile bazı ilçe belediyelerinde yürütülen toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine 28 Ağustos'ta greve başlama kararı aldı.

Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm, İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde yaptığı açıklamada, toplu sözleşme sürecinde 2008 yılı için önerilen yüzde 14'lük zammı kabul etmediklerini belirterek, şöyle konuştu:

"Bugün toplu sözleşmemizde grev aşamasına geldik. Bu şehirde bizi idare edenler kendileri için ne kadar geçinecek ücreti hak görüyor, bizlere de aynı şeyi vermelidir. Aksine sendika olarak, 28 Ağustos'tan itibaren grevler başlayacaktır."

İşçi Cinayetleri Eskişehir'de Protesto Edildi

Bugün Eskişehir'de bir araya gelen siyasi partiler, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri Adalar Migros önünde bir basın açıklaması yaparak Tuzla Tersanelerinde yaşanan iş kazalarını protesto etti. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı basın açıklamasını okuyan Birleşik Metal-İş sendikası temsilcisi Murat Gür sık sık iş cinayetlerinin yaşandığını söyledi. Gemi İnşa Sanayicileri Birliği (GİSBİR)'in açıkladığı gibi normal olmadığını, işçilerin kobay olarak kullanılmasının mantığa sığacak bir tarafının bulunmadığını belirtti.

Orada ölen işçilerin iş güvenliklerinin sağlanmadığını vurgulayan Gür, bölgede bulunan 44 adet tersaneden sadece ikisinin yasal yükümlülüklerini yerine getirdiğini söyledi. İşçilerin patronların kar hırsına kurban edilmesinin engellenen tek yolunun ancak işçilerin; en temel, en vazgeçilmez haklarına sahip çıkmak olduğunu belirttiği açıklamanın sonunda bu haklar sağlanıncaya kadar mücadele edilmesi gerektiği belirtildi.

Okunan basın açıklamasının ardından atılan sloganlarla eylem sona erdi

14 Ağustos 2008

Batman'da İnşaat İşçisi Öldü

Batman'da 18 yaşındaki inşaat işçisi 5 metre yükseklikteki inşaatın düşerek hayatını kaybetti.

Sanayi sitesinde inşaatçı olarak çalışan 18 yaşındaki Ferhan Baran beton kalıbını bağlamak için çıktığı 5 metre yükseklikten dengesini kaybederek sert zemine düştü. Baran, olay yerinde hayatını kaybetti.

Kocaeli'de Vinçten Düşen İşçi Öldü

Kocaeli'nin Dilovası ilçesinde, bir fabrikada meydana gelen iş ka-

zasında bir işçi hayatını kaybetti.

Metalurji fabrikasında vincin sepetine girerek çalışan Bahattin Polat, dengesini kaybederek düştü. Bu sırada dengesi bozulan sepet de işçinin üzerine düştü.

Ağır yaralı olarak Fatih Devlet Hastanesine kaldırılan Polat, müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

16 Ağustos 2008

Sarıyer Belediye İşçileri Grevde

Genel-İş Sendikası ile Sarıyer Belediyesi arasında yürütülen toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine işçiler greve çıktı. Patronun kıdem tazminatı aşağıya çekmek istemesinden dolayı taraflar anlaşamadı.

Sarıyer Belediyesi girişine dün sabah "Bu işyerinde grev var" pankartını asan işçiler, "Sözleşme hakkımız grev silahımız" sloganları attılar.

Eyleme Genel-İş Sendikası yöneticileri ile Belediye-İş 2 No'lu Şube Başkanı Hasan Gülüm destek verdi.

Fındık İşçilerini Taşıyan Traktör Devrildi

Sakarya'nın Karapürçek ilçesinde fındık işçilerini taşıyan traktörün devrilmesi sonucu 18 kişi yaralandı. Karapürçek ilçesi Kanlıçay köyünde fındık işçilerini taşıyan traktör, römorkunda meydana gelen arıza nedeniyle kontrolden çıkarak devrildi.

Hocaköy Sağlık Ocağı'na kaldırılan yaralılar, burada yapılan ilk müdahalelerinin ardından ambulanslarla Toyatasa İlk Yardım ve Travmatoloji Hastanesi'ne sevk edildi.

17 Ağustos 2008

Batman'da İnşaat Düşen İşçi Yaralandı

Batman GAP Mahallesi'ndeki 5 katlı bir binanın inşaatında çalışan Mirze Akın, tahta kalıplarını sökerken bir anda dengesini kaybederek iskeleden düştü. Bir metrelik demir borunun üstüne düşerek ağır yaralanan Akın, arkadaşları tarafından çağrılan ambulansla hastaneye kaldırıldı. Hastane acil servisinde yapılan ilk müdahalenin ardından ameliyata alınan Mirze Akın'ın sırtındaki demir parçası, 2 saatlik operasyonun ardından çıkarıldı.

Elazığ'da Maden Ocağı'nda Göçük

Elazığ'da, bir krom ocağında meydana gelen göçükte, 1 işçi öldü. Olay, Alacakaya ilçesine bağlı Bakladamlar Köyü yakınlarında bulunan krom ocağında göçük meydana geldi. Göçük altında kalan Zeki Taş, hayatını kaybetti.

18 Ağustos 2008

İşten Atılan İşçiler Nöbet Tutuyor

Denizli Sarayköy'de Kurulu Menderes Tekstil'de sendikalaşmak isteyen işçilere baskılar, sürgünler ve işten çıkarmalar devam ediyor. Sendikanın girmemesi için Menderes patronun fabrikayı Mısır'a bile taşımayı planlandığı açıklanmıştı.

Son olarak da 10 yıllık işçiler Enver Yıldız ve Rafet Çoban sendikacı oldukları için işten çıkarıldı. İşçilerin işten çıkarılmasını protesto etmek için TEKSİF Sendikası fabrika önünde nöbet tutmaya başladı.

Ailesi ile birlikte sendika nöbeti tutan işten çıkarılan işçilerden Enver Yıldız, "10 gün günlük raporluydum. Raporum bitince iş dönüştüğümde amirlerin hal ve hareketleri değişmişti ve benim sendikacılarla dolaştığım yönünde haberler yayıldı. Ertesi gün beni çağıran personel müdürü 'yarın Bakan Mehmet Şimşek geliyor tuvaletleri sen temizleyeceksin' dedi. Ben 10 yıldır makine bölümünde kalite kontrol-

Eylemler

de çalışıyorum şimdi böyle bir işe neden geçiyorum 1 günlükse yaparım değilse çalışmam demem üzerine sürekli o işi yapacağım söylendi. Ben de kabul etmeyince zorla bana çıkış kâğıdı imzalatmaya çalıştılar. Ben de imzalamayınca işten atıldılar.” İşten atılmasının asıl nedenin sendikacı olmak olduğunu söyleyen Yıldız, işe dönene kadar mücadeleyi sürdüreceğini kaydetti. İşten atılan diğer işçi Rafet Çoban ise spiral yaparken kolu yanmasına karşın fabrika doktoru tarafından ‘çalışmana engel yok, tek kolluk bir iş yap’ denilerek çalışmaya yeniden gönderilmiş.

Fabrika önünde pankart açarak ve masa kurarak sendikacı hakları için nöbete başlayan TEKSİF Denizli Şube yöneticileri işçilerin vardiya değişimleri sırasında işe girip çıkarken, işçileri sendikaya çağırarak, patronun uygulamalarını deşifre eden sesli ajitasyonlar yapıyor.

Mücadelelerinin tüm Denizli’deki işçilerin mücadelesi olarak gördüklerini belirten Şube Başkanı Recep Oktay, Menderes’te işçi kıyımı son bulana kadar bu nöbetin devam edeceğini söyledi.

İşçiler Sendika Hakkı İçin Direnişte

Burgaz Rakı’da Tek Gıda-İş Sendikası’nın bakanlığa yaptığı yetki başvurusunun ardından sendika üyesi olan üç işçinin hizmet akdine son verildi. İşçiler sendika ile birlikte fabrika önünde direniş başlattı.

Bel Karper de sendika üyesi olan işçiler işten atıldı

Başta Çorlu olmak üzere Türkiye’nin çeşitli bölgelerinde faaliyet gösteren Bel Karper işyerlerinde Tek Gıda-İş sendikasının örgütlenme çabaları engelleniyor.

Sendikanın örgütlenme faaliyetinin duyulması üzerine 6 işçinin işine son verildi. Bel Karper işçileri sendika işyerine girene kadar mücadelelerini sürdüreceklerini söylüyorlar.

Fabrikada Patlama

Kırklareli’nin Babaeski ilçesine bağlı Büyükmandıra beldesindeki bir yağ fabrikasında meydana gelen patlamada 4 işçi yaralandı. Fabrikada egzoz gazı sızıntısı olduğu sırada mutfığa yemek yapmaya giren işçilerin tüpü ateşlemesiyle patlama oldu.

Patlamanın ardından çıkan yangında yaralanan işçiler Lüleburgaz Devlet Hastanesine kaldırıldı. Durumu ağır olan Akbalık, İstanbul Çapa Tıp Fakültesi Hastanesine sevk edildi.

20 Ağustos 2008

SES Toplu Sözleşme İçin Eylemde

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Aksaray şubesi Cerrahpaşa önünde bir basın açıklaması yaparak toplu görüşmele-ri ve memurlara yapılan zamları protesto etti.

SES pankartının açılmasının ardından saat 12:30’da yapılan basın açıklamasında sağlık emekçileri “Devlet Gündümlü Sendika Olmaya-çağız”, “Sadaka Değil Toplu Sözleşme”, “Taşeron Sözleşmeli Çalışanlar Kadroya Alınsın” dövizleri açtı.

Basın metnini SES Aksaray Şubesi adına, şube yönetim üyesi Aydın Erol okudu. Erol, hükümeti uyararak KESK’e ve emekçilere saldırmaktan vazgeçmeye ve toplu görüşme masasına oturmaya çağırıldı. Toplu görüşme sürecinin 15 Ağustos’ta başladığını ifade eden Erol; “KESK’in, taleplerini belirterek, TİS olmazsa masaya oturup, oynanan oyuna ortak olmayacağını açıklamasının ardından; Başbakan ‘malum sendika, uçuk kaçık talepler, rant elde etme, şov yapma’ gibi ifadelerle, emekçilere ve KESK’e saldırmaya başladı” dedi.

Erol, KESK’in taleplerinin “uçuk kaçık” talepler olmadığını, kamu emekçilerinin insanca, onurlu bir yaşam sürmesi için yerine getirilmesi zorunlu talepler olduğu belirterek; “Son bir yılda, tüketim ürünlerine %30’u aşkın zam yapılmış ve zamlar otomatikçe bağlanmıştır. Yoksulluk sınırı 2 bin YTL’yi geçmiştir. Yillardır büyümeden bahsedil-

irken, büyümeden kamu emekçilerine pay verilmemiştir. KESK reel ücretimizdeki düşüşün ve ücretler arasındaki dengesizliğin giderilmesi için tüm kamu çalışanlarına 350 YTL seyyanen zam yapılmasını ve en az ücret alan kamu çalışanın ücretinin 1250 YTL olmasını, bu zammın emeklilere de yansıtılmasını, yılda iki ikramiye verilmesini talep etmiştir” dedi. Erol, son olarak haklarının ancak örgütlenerek ve mücadele ederek alacaklarını ifade etti.

İnşaattan Düşen İşçi Ağır Yaralı

Kars’ın Arpaçay ilçesinde 1 kişi inşaattan düşerek yaralandı. İnşaat işçisi İlhan Varlı, dengesini kaybederek 5 metre yükseklikten düştü. Varlı, arkadaşları tarafından Kars Devlet Hastanesi’ne getirildi. Hayati tehlikesinin devam eden Varlı, Kars Devlet Hastanesi’nde ilk müdahalenin ardından Erzurum’a sevk edildi.

21 Ağustos 2008

Bursa’da İnşaat İşçisi Öldü

Osmangazi ilçesi Fatih Sultan Mehmet Mahallesi, Dumlupınar Caddesi üzerinde bir inşaatın ikinci katında kolon demirlerini bağlamaya çalışan Ahmet Südütemiz, demir doğrultma anahtarının kolon demirlerinden boşalması sonucu dengesini kaybetti. Ağır yaralanan Südütemiz kaldırıldığı hastanede hayatını kaybetti.

22 Ağustos 2008

Maden İşçileri İş Bıraktı

Zonguldak’ın Ereğli ilçesinde Hattat Holding’e bağlı Hema Kandilli Kömür İşletmesi’nde işçiler 4 saat iş bıraktı.

Hema Kandilli Kömür İşletmesi’nde taşeron şirket İşler Ticaret’e bağlı çalışan işçiler yaklaşık 1 yıldır ücretlerinin zamanında ödenmediğini, 3 aylık yemek paralarının verilmediğini belirterek 21 Ağustos’ta gündüz vardiyasında ocağa girmediler.

İşletme müdürü Nuh Baş’ın ücretlerin ve yemek parasının yarın olmazsa en geç 28 Ağustos tarihine kadar ödeneceği sözünü vermesi üzerine işçiler işbaşı yaptı.

Üzerine Kızgın Asfalt Dökülen İşçi Ağır Yaralı

Kocaeli’nin Kandıra ilçesinde belediyenin yol asfaltlama işinde çalışan taşeron işçisi Kadir Demir üzerine kızgın asfalt döküldü. Ağır bir şekilde yaralanan 18 yaşındaki genç işçinin, vücudunun büyük bir bölümünde yanıklar oluştu. Vücudunun hemen hemen her yerine sıcak asfalt yapışan genç işçinin vücudunun büyük bir bölümü yandı. Taşeron işçisi Demir arkadaşlarının yardımıyla ilk olarak hemen Kandıra Devlet Hastanesine sevk edildi. Durumu ağır olan ve vücudunun büyük kısmı yanan işçi, orada bulunan bir ambulansla acil olarak Kocaeli Devlet Hastanesine getirildi. Kocaeli Devlet hastanesinde değiştirilen daha donanımlı bir ambulansla Demir, hemen Kartal Eğitim Araştırma Hastanesine sevk edildi. Kadir Demir’in durumunun ağır olduğu öğrenildi.

25 Ağustos 2008

Kıraç ve Firuzköy’de İşçiler Eylemde

Kıraç’ta bulunan Baydemirler ve Avcılar Firuzköy’de bulunan Mervem Tekstil fabrikalarında çalışan işçiler, aylardır ücretlerini alamadıkları için eyleme başladılar. Her iki işyerinde de ücretlerini alana kadar fabrikalarının önünden ayrılmayacaklarını belirtti işçiler. 3 bin kişinin 500’ü, ücretlerinin verilmemesi üzerine önceki gün iş bıraktı. Ücretlerini alamayan ve kötü çalışma koşullarının düzeltilmesini isteyen işçiler, sendikacı olmak istiyor. Eylem nedeni ile işten atılmakla tehdit edilen işçiler, patronunun yıldırma politikalarına karşı eylemlerini sürdüreceklerini ifade ettiler.□

YENİ İNSAN YAŞIYOR

*“İnsanın yaşama nedeni sosyalizmdir
ve eğer ölecekse insan
sosyalizm için ölmeli”*

ASİLBEY YURDANOV

Asırlık bir çınarın öyküsü bu. Devrim için çarpan bir yüreğin... Yaşamının her anında emeğin kurtuluşu için mücadele eden bir koca çınarın öyküsü. Seve rek dinlediğim büyük büyükbabamın öyküsü...

Öykümüz geçtiğimiz yüzyılın başlarına uzanıyor. İran da yaşayan Almamed ailesi, Rusya’da Sovyet devrimi patlak verince omzuna vuruyor yükünü ve Rusya’nın yolunu tutuyor.

Aile büyüğü Asilbey’dir. Komünisttir. Hemen bir fabrikaya girer. Fabrika-daki örgütlenme çalışmalarına kendi iradesiyle katılması orada bulunan Sovyet görevlilerinin dikkatini çeker. Bunun üzerine görevliler onu fabrikanın işçi komitesine alır. Orada işçilere sürekli sosyalizmi anlatır. Gönüllü çalışmanın öneminden bahseder. İnançlı ve inatçı bir komünist olarak yılmadan çalışır. Bu yoğun emeğinin sonucunda Parti’ye girer. Artık partili komünisttir.

Daha sonrasında Lenin’le ve büyük bir hayranlık duyduğu Stalin’le tanışma ve onların ellerini sıkma fırsatını bulur. Onların ellerini sıkarken hissettiği ve gördüğü ilk şeyi şöyle anlatacaktır: “Onların gözlerinde ve ellerinde dünya halklarını kurtaracak

bilgi ve kararlılığı çok net gördüm.”

U z u n c a bir süreden sonra II. Dünya Savaşının sıcak gelişmelerinin olduğu bir dönemde Kızılordu’ya girmek ister. Bir komünist olarak orduda da büyük yararlılıklar göstereceği muhakkaktır.

Parti, tereddütsüz bu isteği onaylar. Ordu içinde komünistlerin siyasi çalışmalar yürütmesi önemlidir çünkü. Askerlere sürekli moral vermesi üzerine kendisine bir rütbe verilir. Ancak bu rütbe onun yetki kullanması ve karar alması için değil, bir saygınlık unvanı olarak verilir. Kendisinin söylemiyle “*Bu diğer askerlerin de aynı çaba içerisinde olmasını sağlamak içindir*”. Asilbey de bunu bile rek askerlere emir vermemiş, onlara asla yüksekte bakmamış. Çoğu zaman askerlerin işini alıp yaparmış.

Savaşın sonlarına doğru Almanya’ya ilk giren birliklerdedir Asilbey. Ve buradaki çarpışmalarda nazilere esir düşer. Bir daha kendisinden haber alınmaz. Geride kalan aile bireyleri de uzun süre haber alınamaması üzerine onun öldüğü kanısına varırlar. Ailenin tek erkek çocuğu ve en büyüğü olan Rıza Türki-

ye’ye göç eder. Kendisi İran da yaşamının etkisiyle dine çok bağlı bir insandır. Bu yüzden çocuklarını da alıp Türkiye’ye göç eder. 1965 yılında Türkiye’ye yerleşir. Burada 12 çocuklu bir aile olurlar. Bu çocuklardan dördü Sovyetlerde doğmasına rağmen Rıza çocuklarının kimliğini Türkiye’de çıkarmış. Onları bir Türk vatandaşı olarak yetiştirmek ister. Rıza Sovyet sosyalizmine karşıdır. Karşıdır ama... Orada doğan çocukları inatla sosyalizme yönelir. Türkiye’de sosyalist mücadeleye katılırlar.

En büyük çocuk siyasi olayların içerisinde daha çok yer aldığı için Almanya’ya gider. Ondan birkaç yıl sonra da diğer çocuk Ankara’daki bir üniversitede faşist bir rektörü kürsüden indirip diğer öğrencileri sosyalizm için savaşa çağırır. 12 Eylül faşist darbesi olmuştur. Kürsüden indirdiği rektör, 12 Eylül’ün atadığı rektörlerden biridir. Tabii bu çıkışın bedeli vardır. Okuldan atılır. Ancak okuldan atılmasına rağmen mücadelenin dışında kalmaması üzerine kendisi adına bir aranma emri çıkarılır ve o da bunun üzerine Almanya’daki abisinin yanına gider. Bir yıl sonra ülkeye geri döner. Avrupa’nın yumuşatıcı etkisi çok çabuk etkisini göstermiştir. Reformist partilere üye olur.

Almanya’da kalan diğer kardeş yıllar sonra haber alamadığı ve ölüp ölmediği konusunda bilgisi olmadığı dedesi olan Asilbey’i aramaya koyulur. Öncelikle Azerbaycan’a gider ve oradan dedesinin izini Sovyet kayıtlarında bulabileceğini öğrenir. Bunun üzerine Sovyetlerin yıkılmasına rağmen Rusya hükümetinden izin alınarak kayıtlara bakılır.

B u r a d a buldukları bilgiler dedesinin Almanya’ya giren ordunun içerisinde olduğu ancak kendisinin geri dön-

mediği ve kendisinin Nazilere esir düşmüş olabileceği şeklindedir. Bunu öğrenince kendisinin de yaşamış olduğu Almanya'ya gider. Orada Nazi kayıtlarını tarayarak dedesinin izini bulur. Onyıllar sonra bir iz bulmuştur nihayet. Aldığı bilgi dedesinin esir düştüğü ancak öldürülmediği ve İsviçre'ye göç ettiği doğrultusundadır. İsviçre'ye gider. Yoğun araştırmalar sonrasında Asilbey'in hala hayatta olduğunu öğrenir. Evinin adresini bulur ve verilen adrese gider. Orada dedesini bulur. Asilbey 105 yaşındadır ancak ilerlemiş yaşına rağmen çok sağlıklıdır. Ve bir komünist olarak dimdik ayaaktadır.

Asilbey her sabah spor yapmak için evden çıkar, spor yaptıktan sonra en yakındaki iş yerlerinin önüne gidip oradaki işçilerle sohbet edermiş. Onlara eskiden olduğu gibi sosyalizmi anlatmış. Ve bu sayede birçok işçinin komünist parti üyesi olmasını sağlamış. Asilbey evinin bir odasına Marks'ın, Engels'in, Lenin'in ve çok sevdiği Stalin'in heykellerini koymuş.

Evinde teorik kitap okuduğunda ya da bir şeyler konuşmak istediğinde Marks'ın ve Engels'in heykellerinin karşısına geçermiş. Sabahları işçileri ziyarete gitmeden önce yapacaklarını Lenin'in heykeline anlatmış. Akşamları

eve geldiğinde de satrancını Stalin'in heykelinin karşısında oynarmış. Stalin'in üstün zekâsına hayran olan Asilbey, onun Sovyetler'e ve dünya halklarına sadık kaldığını ve kendisinin de en az Stalin kadar bunları yapmak istediğini söylemiş. "Bir kadına Marks gibi bakabilmek,

aileyi Engels gibi görmek, işçilere Lenin gibi seslenmek ve kavgada Stalin gibi savaşmak benim en büyük erdemim ve hedefimdir" sözü dilinden düşmez. O odaya sadece sosyalizm için savaşa bilecek bilgi ve bilince sahip gördüğü insanları sokarmış. Evine çağırdığı çocuklara televizyonda hep Sovyet sporcularının başarılarını ve Sovyetlerin sinemadaki gücünü gösterebilmek için hep Sovyet filmlerini izletirmiş. Hatta kendisine bu kadar spor yapma ölürsün sonra dediklerinde "eğer öleceksem bir gün spor yüzünden, Dinamo Kiev futbolcuları gibi şerefli ölmek isterim" cevabını vermiş.

Ama asıl dikkat çekici olan şudur ki... Sovyetler Birliği dağılmış, SBKP tarihe karışmış olmasına rağmen, o, üyeliğini onurla taşıdığı partisinin aidatını hala vermektedir. Bu onun halen partisine ve onun deyişiyle yoldaşlarına (Lenin ve Stalin) ne kadar bağlı olduğunu gösterir. Herhangi birinin Stalin ve Lenin'den bahsederken onlara yoldaş demesini ister, denilmediği takdirde o kişiye çok sert bir şekilde kızarmış.

Evinde savunmasız gördüğü hayvanların da bakımını yapmış. Çiçekleri her suladığında onlarla gülerken konuşması onun doğayı ve hayvanları ne kadar çok sevdiğini gösteriyor. Türkiye'ye ailesinin geri kalanını görmeye gelir. Oğlu

Rıza'nın bir sabah namaz kıldığını görünce onu hemen oradan kaldırıp bahçede ilk defa gördüğü bir çiçeğin nasıl bir çiçek olduğunu ve nasıl bakılması gerektiğini öğrenmesi için onu hemen şehre gönderir. Türkiye'de kaldığı süre içerisinde oğlunun dine bağlılığı nedeniyle ona "bataklık kurdu" diye seslenirdi. "Eğer bugün insanlar kendi güç, bilinç ve iradelerine sahip değilse bunun nedeni dindir. İnsanlar köleleştiriliyorsa ve bu insanlar buna boyun eğiyorsa şükürçü anlayışa sahip olan din buna neden olmuştur. Din ortadan kaldırılması gereken ve oradan kaldırılması zor olan bir kanserdir. İnsanlığın bilincini yok eder ve dünyayı bir ölü ovasına çevirir. Ancak ve ancak bunun tek çözümü sosyalizmdir. Başka hiçbir şey değildir" derdi. Onun sosyal, sanatsal, politik ve bilimsel birçok konuda bilgili olması ve bunların çoğunu da pratik yaşamda uygulaması, onun Sovyetlerin yaratmış olduğu "Yeni İnsan" olduğunun bir ispatıdır. Bu yeni insanı kendisini tanıdığımda bize Sovyet zamanında almış olduğu bir hediyeyi gösterdi. Karanlık bir oda ortamında çantasından çıkardığı ufak bir kılıcın sapıyla birleştiği yerde bulunan kristal parçasını yanan mumun üzerine tuttu ve altıgen biçiminde ve üstü düz olan bu kristalin her köşesinden tavana birçok orak çekicini yansıdığını gördüm. Odanın içerisinde oluşan bu durum hepimizi çok etkilemişti. Bir görsel şölen ortamında olduğumuzu hissettik. Türkiye'den ayrılmış gün bizlerden çok anlamlı bir istekte bulundu. "Ben öldüğümde beni Küba'ya gömün eğer bu olamazsa beni CHE'nin öldürüldüğü yerde yakın ve bana mezar yapmayın" demişti. Onun bu söylemi bende onun ne kadar onurlu ve sadık bir sosyalist olduğu düşüncesini uyardı. Bu onurlu insan şimdi 113 yaşında ve hala çok sağlıklı yaşamaya devam etmektedir. Asilbey Yurdanov, asil bir devrimci olduğunu bize ispatladı. Yeni insan yaşıyor ve her zaman yaşayacaktır. Bu yeni insan belki kapitalizmin mezar kazıcısı olamayacak ama yerine birçok mezar kazıcısı yetiştirmektedir ve her biri de asil bir devrimci olacaktır. □

DHKP GENEL SEKRETERİ DURSUN KARATAŞ SONSUZLUĞA UĞURLANDI

DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş, kanser tedavisi gördüğü Hollanda'nın Rotterdam kentinde 11 Ağustos günü sabaha karşı yaşama gözlerini yumdu. Gerekli işlemlerin ardından cenaze İstanbul'a getirildi.

DHKP Genel Sekreteri'nin İstanbul'da defnedileceği açıklandığında, web sayfamızdan "Emekçiler Gazi'ye" diyerek tüm devrimci ve demokrat çevrelere çağrıda bulunduk:

"İşçiler, emekçiler, devrimci gençlik, devrimciler... Tüm gücümüzle cenazeyi sahiplenmeli, görkemli bir uğurlama töreni düzenlemeliyiz. Unutulmasın! Devrim, ancak kendi değerlerine sahip çıkarak büyür. İşçi sınıfı ve emekçiler, kendi bağlarından çıkardıkları devrimcileri bağlarına bastığı oranda ileri atılır. Tüm ömrünü devrime adanmış Dursun Karataş'ı tüm gücümüzle sahiplenmek, devrimciler, işçiler, emekçiler olarak boynumuzun borcudur. Düşmana inat, büyük bir gövde gösterisiyle sahip çıkmalıyız cenazemize. Büyük bir öfke, inanç ve kararlılıkla dikilmeliyiz düşmanın karşısına."

Gazi Cenazeyi Karşılıyor

DHKP Genel Sekreteri Dursun Karataş'ın cenazesini, 14 Ağustos Perşembe akşamı saat 20.00 sularında 1500 kişilik bir kitle ile sloganlarla karşıladı. Gazi Eski Karakol Duracağı'nda düzenli kortej oluşturuldu. Buradan omuzlarda taşınan cenaze ile birlikte Gazi cemevine doğru yürüyüşe geçildi.

En önde "Dursun Karataş Ölümsüzdür / TAYAD'lı Aileler" pankartı ve Dursun Karataş'ın resmi vardı. Devrimci dayanışmanın güzel bir örneği yaşanıyor. Çeşitli siyasi çevreler, cenazenin karşılanması sırasında oradaydı. Herkes tek bir yürüyüş kortejinde yer aldı.

Gazi Mahallesi Devrimcilerin Denetimindeydi

Tören ertesi gün yapılacağı için, tabut Gazi cemevine bırakıldı. Herhangi bir olumsuzluğun yaşanmaması için devrimci önlemler alındı. Dursun Karataş'ın tabutu önünde ve Gazi mahallesinin cemevine çıkan bütün sokaklarında olası bir saldırıya karşı gece boyunca barikatlar kurularak nöbet tutuldu. Biz

de nöbetteki yerimizi aldık. Mahallenin tüm denetimi devrimcilerin elindeydi.

Sabahın ilk ışıkları ile birlikte sloganlarla cenaze programına başlandı. Bu sırada Gazi'den, emekçi mahallelerden ve diğer illerden gelen kitlenin cemevinin etrafını doldurmaya başladığı görülüyordu. Kitle sıra halinde

de Dursun Karataş'ın naaşını ziyaret etti. Kurulan ses sistemi ile sloganlar atıldı, marşlar söylendi.

Saat 12.30'a yaklaştığında kitleye ailesinin isteği üzerine Yeşil Camii'nde dini tören yapılacağı, katılmak isteyenlerin bu törene katılabileceği bildirildi. Bu arada kortej oluşturuldu ve cemevi önünden Eski Karakola yürüneceği belirtildi. Düzenli kortej oluşturan yaklaşık 10 bin kişi sloganlarla eski karakola doğru yürüyüşe geçti.

Siper yoldaşlarını yalnız bırakmayan çeşitli devrimci çevreler, devrimin değerlerini savunmak için oradaydılar. Yürüyüş kolundaki yerlerini aldılar. Devrimci dayanışma sloganları hiç kesilmedi. Dursun Karataş'ı sahiplenen sloganlar hep bir ağızdan gür bir şekilde haykırılıyordu. Eski Karakol durağına kadar bu şekilde yüründü. Burada cenaze beklenmeye başlandı.

Bu bekleme sırasında sloganlar bir an olsun eksilmedi. Cenazenin gelmesi ile mezarlığa doğru yürüyüşe geçen kitleye çevrelerden katılımların devam ettiği görüldü.

Mezarlığa varıldıktan sonra DHKP Genel Sekreteri ve DHKC önderi Dursun Karataş'ın nezdinde ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Burada çeşitli konuşmalar yapıldı. "Düşmanların boşuna sevinmesin, ölmedin. Bugüne kadar halkların hangi değerini yok edebildiler ki!" diye haykırdı konuşmacılar. Konuşmalar sık sık sloganlarla kesildi. Daha sonra ise Mücadele Birliği Platformu ve PKK tarafından gönderilen mesajlar okundu. Mücadele Birliği Platformu'nun mesajında, "Merhaba dostlar. Önderiniz Dursun Karataş'ı yitirmiş olmaktan dolayı duyduğunuz derin acıyı paylaşıyoruz. Bütün bir ömrünü devrime adanmış, her türlü zorluk karşısında devrimci kalmayı başarmış olanlar ölümsüzdür. Devrim davası ancak uğruna yaşamını adanmış savaşçılarla, önderlerle zafere ulaştırılır. Dursun Karataş Ölümsüzdür! Devrimci Önderler Ölümsüzdür! Yaşasın Devrimci Dostluk ve Dayanışma!" deniliyordu. Törenin bittiğinin duyurulmasından sonra kitle Gazi Mahallesi'ne doğru sessizce dağıldı. □

ADANA HİLTONSA İŞÇİLERİ GREV KARARI ASTI

Adana Hiltonsa işyerinde, Mayıs ayından bu yana işverenle yaptıkları TİS görüşmelerinin olumsuz sonuçlanması üzerine DİSK/OLEYİS sendikasına bağlı işçiler, 18 Ağustos Pazartesi günü saat:12.00' da grev kararını işyeri binasına astılar. Mücadele Birliği okurları olarak işçilerin yanında yerimizi aldık. Adana Hitonsa önünde toplanan işçilerin coşkusu, attıkları sloganlardan ve zılgıtlardan kendisini göstermekteydi. Grev kararı asılırken işçiler sık sık "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "İnadına Sendika İnadına DİSK", "Sendikal Hakkımız Engellenemez", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını attılar. Grev kararı asıldıktan sonra ise DİSK/OLEYİS Doğu Akdeniz Bölge Temsilcisi Ali İhsan Artut tarafından okunan basın açıklamasında "Adana Hiltonsa işveren temsilcileri, sendikamız ile diğer HİLTON'LAR, DEDEMAN'LAR, SHERATON'LAR bünyesinde daha önce yaptığımız ve halen uygulanmakta olan birçok işyerindeki TİS uygulamalarının daha gerisinde bir sözleşme yapmaya zorlamaktadır. İşveren tarafının dayatma ve talepleri doğrultusunda bir sözleşme yapmak, sendikal örgütlülüğü anlamsızlaştırmak anlamına gelmektedir. İşverenler, engel olamadıkları sendikal örgütlenmemizi bugüne kadar tüm yasal engellemelerine rağmen kıramamıştır. Bu çağrımıza olumlu yanıt alamadığımız takdirde, tıpkı örgütlenme sürecinde olduğu gibi, birlik ve beraberlik içinde grevimizi de başarıyla tamamlayacağımızdan kimsenin kuşkusu olmamalıdır. Bunun için gerekli hazırlıklara şimdiden başladığımızın da bilinmesini istiyorum" diyerek basın açıklamasını sonlandırdı. Ayrıca, Genel İş Bölge Temsilcisi de eyleme destek verenler arasındaydı.

disini göstermekteydi. Grev kararı asılırken işçiler sık sık "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz", "İnadına Sendika İnadına DİSK", "Sendikal Hakkımız Engellenemez", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını attılar. Grev kararı asıldıktan sonra ise DİSK/OLEYİS Doğu Akdeniz Bölge Temsilcisi Ali İhsan Artut tarafından okunan basın açıklamasında "Adana Hiltonsa işveren temsilcileri, sendikamız ile diğer HİLTON'LAR, DEDEMAN'LAR, SHERATON'LAR bünyesinde daha önce yaptığımız ve halen uygulanmakta olan birçok işyerindeki TİS uygulamalarının daha gerisinde bir sözleşme yapmaya zorlamaktadır. İşveren tarafının dayatma ve talepleri doğrultusunda bir sözleşme yapmak, sendikal örgütlülüğü anlamsızlaştırmak anlamına gelmektedir. İşverenler, engel olamadıkları sendikal örgütlenmemizi bugüne kadar tüm yasal engellemelerine rağmen kıramamıştır. Bu çağrımıza olumlu yanıt alamadığımız takdirde, tıpkı örgütlenme sürecinde olduğu gibi, birlik ve beraberlik içinde grevimizi de başarıyla tamamlayacağımızdan kimsenin kuşkusu olmamalıdır. Bunun için gerekli hazırlıklara şimdiden başladığımızın da bilinmesini istiyorum" diyerek basın açıklamasını sonlandırdı. Ayrıca, Genel İş Bölge Temsilcisi de eyleme destek verenler arasındaydı.

**YAŞASIN İŞÇİLERİN MÜCADELE BİRLİĞİ!
BÜTÜN İKTİDAR EMEĞİN OLACAK!**

Adana Mücadele Birliği Platformu

DİŞ ÇEKMEYE EVET TEDAVİYE HAYIR!

Zindanlarda baskılar bitmek bilmiyor. Devletin devrimci tutsaklara uyguladığı baskıların son örneği, Antep Özel Tip Cezaevi'nde yaşandı.

Devrimci tutsak Ali Ekber Sever, son yaşadıklarını dergimize bir mektupla anlattı. Ali Ekber Sever, diş ağrıları nedeniyle muayene olmak üzere 6 Ağustos günü sabahı başvuruda bulunuyor. Saat 11.00 gibi gelen gardiyan, "çekilecek dişinin olup olmadığını" sorduğunda dişinin çekilmeyeceğini öğrenen gardiyan, "o zaman sizi çıkarmayacağım, doktor 'çekilecek diş varsa getirin, yoksa getirmeyin' dedi, sizi doktora çıkarmayacağım" diyor. İtiraz eden Sever, ağrıdan yemek yiyemediğini ve mutlaka doktora çıkması gerektiğini söylediğinde bu defa gardiyanlar tarafından revire çıkarılıyor.

Revirde doktor, koltuğa oturmasını söyleyerek hangi dişinin çekileceğini ısrarla sorduğunda Ali Ekber Sever, dişinin değil dişetlerinin ağrıdığını, bu yüzden günlerdir yemek yiyemediğini anlatıyor. Bunun üzerine doktor gardiyana "ben size çekilecekse getirin yoksa getirmeyin demedim mi" diyerek çıkışıyor. Sever, dişetlerinin ağrıdığını ve kendisinin de buna bakmak zorunda olduğunu söyleyerek ısrarla muayene olmak istiyor; doktor ise bir gerekçe göstermeden, "çıkarmın dışarı" diyerek muayene etmeden tutsağı geri göndermeye kalkıyor. Ali Ekber Sever, kendisini muayene etmek zorunda olduğunu, burada varoluş nedeninin burada tutsakların sağlığıyla ilgilenmek olduğunu ve halkın ödediği vergilerle burada olduğunu söylüyor. İyice sinirlenen doktor, öfkeyle tutsağı dışarı çıkarttırıyor.

Suç duyurusunda bulunabilmek için doktorun adını soran Sever, bu defa da doktorun adını vererek, "istediği her yere gidebileceğini" söylediğini aktarıyor bize. Sever, bu konu ile ilgili suç duyurusunda bulunacağını da dile getiriyor. Açıkça görülüyor ki, zindanlarda zorunlu sağlık ihtiyaçları bile bir baskı ve işkence aracına dönüştürülüyor. Ne acıdır ki "hipokrat yemini" eden kimi doktorlar da bunun bir parçası oluyor. □

“Sosyalizmle Aramızdaki Kapitalizm Duvarını Yıkalım”

Kapitalist sistem üretimin her alanında insan emeğini sömürmüştür ve bu sömürüsü gün geçtikçe artarak devam etmektedir. Kapitalist sistem emeği sömürmekle kalmamış işçi ve emekçilerin hayatlarını da sömürmüştür. Kapitalist sistemin işçi ve emekçilerin hayatlarını sömürmesi onlara dayattığı yoz kültürle daha şiddetli bir hal almıştır. Yoz kültür, düşünmeyi, sorgulamayı engeller ve ortaya yaşamını, yaşadıklarının anlamını sorgulamayan, hayatına beyni uyuşmuş bir şekilde devam eden insanlar çıkarır.

Kapitalist sistemin sömürüsünün her alanda olmadığını veya bazı alanlarda daha az olduğunu düşünenler biraz daha rahat bir yaşam için iş alanını ona göre seçmeye çalışırlar. Böylece sömürünün varlığını kabul eder ama bu sömürüyü kendi hayatlarından uzak tutmak için durmadan çabalarlar.

Emekçilerin emeklerinin ve hayatlarının sömürülmesine daha çok olanak veren fabrika işçiliği ve tarım emekçiliği yerine değişik iş alanlarında yer almak için uğraş verilir. Örneğin yüksek öğrenim görüp daha iyi ücretle, daha iyi yaşam standartlarıyla yaşama olanağı yakalamaya çalışılır. Ama artık yüksek öğrenim görmek de bir işe yaramaz. Bu öğrenimden sonra çoğu emekçi adayı üretim hayatına başlamadan işsizler ordusuna katılır ya da önünde aşması gereken bir yığın sınavdan dolayı öğrenci ve öğrenci adayı olarak kalır. Böylelikle işsiz olduğu halde öğrenci sıfatıyla işsizler ordusuna dahil edilmiş gibi görülür.

İşçi ve emekçiler, kendi emeklerinde ve hayatlarında maruz kaldıkları sömürüye çocuklarının da maruz kalmaması ve katlanılabilir bir yaşam standardını yakalayabilmek için çırpınıp dururlar. Ama çocuklarını dershaneye göndermek ve yüksek öğrenime giden yolları açmak işçi ve emekçiler için olanaklı değildir. Aldıkları ücret, değil derslane ücretini karşılarsın çocuklarının doğru dürüst beslenmesi için bile yeterli değildir.

İşçi ve emekçilere göre biraz daha iyi durumdaymış gibi görünen yani bir zamanların orta sınıfını oluşturan esnaflar hayatlarını kurtarmak adına çocuklarını dershanelere gönderir. Çoğunlukla kredilerle derslane ve okul masraflarını karşılamaya çalışırlar. Çocukları için bir nevi fedakarlık yaparlar. Bari onlar rahat yaşasın diyerek. Bu sistemin insanlar arasında rekabet etmeyi gerekli kılan özelliğine uyum sağlayarak çocuklarını yarıştırlar. Bu yarışın içinde birçoğu geride kalmaya mahkumdur. İleriye geçmek ve okuma şansını elde etmek için çoğu tekrar tekrar yarışa girer. Bir sürü zaman kaybı, bir sürü boşa gitmiş çaba sonucunda karamsarlık, geleceğe dair kaygı ve umutsuzluk. Belli bir yaşa geldiği halde anne-baba parasıyla geçinme, onları sömürme ve sistemin dayattığı yoz kültürle umarsız, uyuşmuş bir halde ot gibi yaşayarak hayata devam etme. Artık insan ne yaparsa, nereye gitse kapitalist sistemin sömürüsünden, dayatmasından kurtulamaz. Bu sistemin içinde hayatını düze çıkarmak yani yaşanılır kılmak mümkün değildir. Çıkışı olmayan bir labirentin içinde dönüp durmak gibidir insanın bu çabası. Yani bu çaba insanı yıpratmaktan, umudunu yitirmesine neden olmaktan başka bir işe yaramaz. Boş yere harcanan bu çaba gün gelir öyle bir hal alır ki insan, kendi hayatında tamamen pasifleşir ve bir film izler gibi hayatını izlemeye koyulur. Çıkışı olmayan labirentin içinde artık oradan oraya koşturamaz, yerinde saymaya başlar. Kendisine sunulmuş kabullenir ve çürümekle karşı karşıya kalır. Düşünmek, sorgulamak yetisini kaybederek uyuşan beynini daha da uyuşturmak için uyuşturucu alışkanlığı edinir. Yaşamak için ailesini sömürürken uyuşturucu almak için artık soymaya başlar.

Kapitalist sistemin varlığına tehlike oluşturmayacak bir insan tipidir artık. Hem sistemin sömürüsüne, dayatmalarına karşı sorgulama, düşünme yetisini kaybetmiş birey olarak sisteme karşı koymada uykudadır hem de uyuşturucu ve yoz kültürün alıcısı olarak sistemin kar kapısıdır artık.

Bir silkiniyle uyanmalı kör uykudan. Ve çıkışsız labirentin içinde boş yere zaman yitirmemeli. Yıkmalı labirentin duvarlarını, dağıtmalı labirenti. İnsanca ve onurlu bir hayata doğru açmalı yolunu. Kısacası sosyalizmle aramızdaki kapitalizm duvarını yıkmalı.

Bir Mücadele Birliği Okuru

ÖLMEK İSTEMİYORUZ! KÖLE GİBİ YAŞAMAK DA İSTEMİYORUZ!

Ben 9 yıldır Tuzla tersaneler bölgesinde gemi imalatında çalışan bir kaynak ustasıyım. Mücadele Birliği aracılığıyla insanlara tersanedeki çalışma koşullarımızdan bahsetmek istiyorum.

Buradaki yaşamın vahşiliği işçileri bireyselliğe sürükleyip diğer çalışanlarla bütünleşememesi için gerekli plan her şeyle ayarlanmış. Bunun nedenlerinden biri de taşeronlaşma ve taşeronların da genelde aynı akraba çevresinden insanlardan oluşturulması. Taşeron şirketler hem daha az ücrete daha fazla iş yaptırabildikleri için hem de işçilerin herhangi bir harekete giriştiklerinde onları engellemek için memleketlerinden getirdikleri akrabalarını çalıştırıyorlar. Memleketlerinden getirdikleri bu kalifiye olmayan işçi arkadaşlar işin detayını, perspektifini bilmedikleri için, doğal olarak zaten kötü olan çalışma koşullarına bir de bu eklenince ölümlerin sayısı artıyor.

Tersanede çalıştığım süre içinde onlarca yüzlerce iş kazasına şahit oldum. Tabi sadece iş kazaları değil, burada en az iş kazaları kadar meslek hastalıkları da işçilerin yaşamını olumsuz etkiliyor. Tersane sahipleri hem ucuz iş gücü elde etmek hem de işçilerle bire bir karşı karşıya gelmemek için taşeron şirketleri bir piyon olarak kullanıyorlar. Yani demem o ki tersanelerdeki taşeronlaşma işçilerin önünde aşması gereken önemli engellerden bir tanesi.

Son zamanlarda tersanelerde iş cinayetlerinin ve kazaların artmasıyla kötü çalışma koşullarımız basın ve medyaya yansıyor. Ancak tersanedeki iş cinayetleri ve kazaları yıllardan beri var. Yıllardır işçiler kazalarda ve meslek hastalıklarında ölüyor ve sakat kalıyorlar. Kısa süre öncede GİSAN tersanesinde 3 arkadaşımız kum torbası yerine filikaya koyularak öldürülmüştü.

Son üç aylık zaman diliminde Meclis tarafından oluşturulan heyet de iş cinayetlerinin ve meslek hastalıklarının önüne geçemiyor. Tersane işçileri patronların kar hırsları dolayısıyla yaşamla ölüm arasında mekik dokumaya devam ediyor. Meclis komisyonun yaptığı tek iş tersaneleri belirli süreler için kapatmak oluyor. Aslında Meclis'in tersane işçisinin durumunu düzeltereğine de inanmıyoruz. Çünkü milletvekillerinin bir kısmı da tersane sahibi. Bizim yaşamımız için kendi karlarını düşürmezler. Yaptıkları kontrollerin tek sebebi işçilerin öfkelerini dindirmek ve birşeyler yapıyoruz görüntüsü vermek. Tersane işçisinin hayatı pamuk ipliğine bağlı. Tek iş güvenliğimiz ucu demirli ayakkabılarımız ve her nasıl olcaksa üzerimize düşecek tonlarca ağırlıktaki saclardan koruyacak kendi paramızla aldığımız baretler. Tersane işçisinin yaşamı ucu demirli ayakkabı ve baretin içine sıkıştırılmıştır.

Tersane işçileri artık ölmek istemiyor ama köle gibi yaşamak da istemiyoruz. Tersane işçilerinin iş cinayetlerinden, meslek hastalıklarından ölmediği, kum çuvalı yerine filikalara koyulup denek gibi kullanılmayacağı bir yaşamın, diğer iş kolundaki işçilerle birlikte tek yürek tek bilek olmasıyla mümkün. Tersanelerde işçilerin lehine köklü bir değişim için proletaryanın diktatörlüğünü getirmemiz gerekiyor.

**FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR
HERŞEY EMEĞİN OLACAK!**

Tuzla Tersanesinden Bir İşçi

KURTULUŞ ANCAK POLİTİK BİLİNÇLE MÜMKÜN

Kapitalist sistem, işleyişini devam ettirmek için üretimin en az maliyetle kar getirecek şekilde devamına ve yönetim aygıtı olan devletin ve kurumlarının da sistemin hizmetinde olmasına ihtiyaç duyar. Bunun yanı sıra kapitalist sistem varlığının devamı için herkesten ve her şeyden yararlanır.

Üretimin devamını sağlayan işçi ve emekçilerdir. Üretim araçlarından yoksun bir şekilde işçi ve emekçiler, yaşam araçlarına sahip olmak için emek güçlerini üretim araçlarının sahibi kapitaliste satmak zorunda kalırlar. Bu şekilde işçi ve emekçiler her gün, her saat köleleştirilerek sermaye sahibinin sömürüsüne maruz kalırlar. İşçi ve emekçiler, kapitalist sistemin işleyişinde üretim yapımlarıyla değil, üretim araçlarından yoksun bir şekilde üretim faaliyetlerinde bulunmalarıyla asıl etkilendirler. Maruz kaldıkları sömürüyle ve yeri geldikçe işsiz kalmalarıyla üretimin az maliyetle kar getirecek şekilde devamında da etkin olurlar.

İşçi ve emekçilerin sömürülmesinde kapitalistler tek başlarına değillerdir. Sermaye sahiplerine devlet aygıtı ve onun beklentileri ve kurumları yardımcı olur.

Devlet, tabiiyetindeki işçi ve emekçileri vatan sevgisi, menfaati, vatandaşlık görevi safsatalarıyla uyutur. Sermayedarlara menfaat getirecek şekilde davranmalarını sağlar. Buradaki asıl menfaat ve sevgi işbirlikçi kapitalist menfaati ve sevgisidir.

İşçi ve emekçiler artan sömürüye karşı seslerini duyurup haklarını aramaya kalkıştıkları an devletin kolluk güçleri devreye girer. İşçi ve emekçilere saldıran ve onları tehdit eden bu güçler kapitalistlerin menfaatlerinin korunması için var olduklarını kanıtlarlar.

Devletin kurumlarından eğitim kurumu ve hukuk da kapitalistlerin rahat ve güvenli hareket etmeleri için çalışır. Eğitim, söylendiği gibi toplumsal sınıfların dışında ve üstünde olan, tüm insanlığa yan tutmadan hizmet eden bir süreç değildir. Eğitim, insanlara biçim vermede büyük bir güce sahiptir. Ve tanımindan da anlaşıldığı gibi eğitim kasıtlı kültürleme yoluyla bireylere istedik davranışlar kazandırma sürecidir. Buradaki kasıtlı kültürle bireylere mevcut sistemin devamı için hizmet etmelerini sağlayacak bir biçim verilir.

Hukuk da tüm bireylerin menfaati için işleyen bir yapı olarak düşünülür. O yüzden kimi kuralların çoğunluğun hizmetine, menfaatine yönelik olacak şekilde değiştirilmesi istenir. Ama sistem hiçbir zaman çoğunluğun menfaatine, azınlığın (kapitalistlerin) aleyhine işleyecek kazanımlara izin vermez. Kanunlar azınlığın aleyhine değil lehine olacak şekilde işler. Kimi zaman görünürde emekçilerin lehine yönelik hukuk kuralları vardır. Ama bu kurallar ya kağıt üstündedir sadece ya da özü itibarıyla emekçilerin lehine değildir. Eğitim hakkı, sağlık hakkı, sosyal hakların insanların hizmetine eşit şekilde sunulduğu iddia edilir.

Ama işçi ve emekçiler eğitim, sağlık ve sosyal alanlardaki hizmetlerden ancak çok kısıtlı yararlanabilir.

Basın ve medya kurumu da sistemin devamını sağlama ve kapitalistlerin işlerini kolaylaştırma doğrultusunda hareket eder. Sistemi olumsuz etkileyecek ve varlığına tehdit oluşturacak yayınlar kesinlikle yasaktır. Medya, işçi ve emekçileri alıklaştıracak, onları uyutacak, yoz kültürü dayatacak yayınlarıyla kesintisiz çalışır. Olaylar, haberler sistemin savunuculuğunu üstlenen haberciler tarafından sistemin lehine olacak şekilde yorumlanır.

Kapitalist sistem, işleyişini devam ettirmede üretim hayatında emek verenlerin yanı sıra üretim hayatından uzaklaştırılanlardan ve üretim hayatına hiç girmeyenlerden de yararlanır. Bunlar kapitalistlerin sömürüsünü kolaylaştırmak için her şartta çalışacak yedek işçiler görevini üstlenmenin yanı sıra yoz kültürün bireyleri olma rolünü de üstlenirler.

Göründüğü gibi işçi ve emekçiler, değişik alanlarda hizmet edenler sisteme hizmet etmekte ve sistemin devamı doğrultusunda hareket etmektedir. Ama bunu gayri iradi yapmaktadırlar. Bu emek ve hizmetleri sistemi ayakta tutmak için değil yaşam araçlarına sahip olmak için sarf ederler. Yaşam araçlarına sahip olmak isterken sisteme irademiz dışında da olsa hizmet ettiğimiz farkına varmalı, sistemin yıkılması için hareket etmemizin hepimiz için zorunluluk olduğunu bilmeliyiz. Yapmamız gereken üretimden, işimizden vazgeçerek yaşam araçlarından tamamen yoksun kalmak değildir. Üretim araçlarından yoksun olarak kapitaliste bağlı şekilde yaptığımız üretimi, üretim araçlarını kapitalistin mülkiyetinden kurtarıp toplumsallaştırmaktır. Eğitim alanındaki hizmetimizi kapitalizmin varlığı için hizmet edecek bireyler yetiştirmek yerine bu sistemin yıkılması ve sosyalizmin inşası için mücadele edecek bireyler yetiştirmek doğrultusunda yerine getirmektedir.

Kapitalist sistemde kapitalistlerin menfaati ölçüsünde hazırlanan yasaların biraz daha sömürülmemiz ve eğitim, sağlık, sosyal haklardan kısıtlanmamız doğrultusunda değiştirilirken tepkimiz sadece buna dur demek doğrultusunda olmamalı. Tepkimiz sömürülmemizi tamamen sona erdirmeyecek, eğitim, sağlık ve sosyal haklardan yeterince yararlanmamızı sağlamayacak bu sistemi yıkmak doğrultusunda olmalıdır.

Bu sistemin yıkılması üretimin asıl aktörleri işçi ve emekçilerin başta olmak üzere sömürüye maruz kalan diğer çalışanların ekonomik bilincin yanı sıra politik bilinç taşınmalarıyla mümkündür. Çünkü işçi ve emekçiler, ancak politik bilinçle, yaşadıklarına doğru yönde ve oranda tepki yöneltir ve kapitalizmi yıkmaya girişirler.

Bir Y.E.Mücadele Birliği Okuru

TUZLA GEMİ

Çalışmak Özgürleştirir

Hitler faşizmi tarafından Dachau'da açılan toplama kampının giriş kapısında "Çalışmak Özgürleştirir" diye yazıyordu. Onbinlerce insan bu yazının yazılı olduğu kapıdan içeri sokularak, çalışmanın bir işkence yöntemine dönüştürüldüğü bu kampta yok edildi.

